

GENT DEL MASNOU

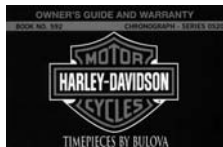
Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 271, desembre 2009

*Sento el fred de la nit i la
simbomba fosca...*

MASNOVINA

RELOJERIA - JOIERIA

1964 · 45 anys · 2009

Descomptes especials d'aniversari

Plata Pura

Barcelona, 9 · 93 555 07 76 · CE masnovina@masnovina.com - www.masnovina.com

Floms

NOVA EXPOSICIÓ US ESPEREM!

Novetats en decoració, productes
nacionals i d'importació, cuines, banys,
sanitaris, parquets i complements.

Exposició de material
de decoració
Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material
per a la construcció
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella
Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2009!

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 10 DE GENER,
A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Caliu de Nadal

Fotografia i disseny Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

EL NOSTRE NÚMERO DE LA RIFA DE NADAL

38650

Espavila't que s'acaba

Concert de Nadal Coral Xabec

**Diss. 19 a les 10 del vespre a
la parròquia de Sant Pere**
(Informació pàg. 46)

*Gent del
Masnou* desitja
a tots els lectors,
socis i amics un
Bon Nadal i un
Feliç Any 2010.

Editorial

PER NADAL, DEIXEU-NOS SOMIAR.

Aquest Nadal, tal com ja hem fet en alguna ocasió anterior, tornem a deixar-nos portar per la vella tradició de fer cagar el tió. Picarem ben fort perquè aquest tronc ressec, amb cara de tanoca i nas vermell, ens ajudi a aconseguir velles i noves propostes, antics projectes i reivindicacions empolsinades als calaix dels oblots i noves il·lusions. N'iniciarem un llista amb la pretensió que cadascú, a casa, a cada bastonada hi sumi les seves demandes. Som-hi, doncs:

– Que el TC dicti sentència, abans d'acabar l'any, sobre la constitucionalitat de l'Estatut de Catalunya i que no en rebaixi ni una coma (si és que encara en queda alguna) del text aprovat i referendat pel poble català.

– Que la consulta popular sobre la independència de Catalunya prevista per al proper 13 de desembre sigui un èxit de participació i de civisme en tots els indrets on se celebrarà i, molt especialment, a la nostra vila del Masnou.

– Que la bona gent de Càritas, Banc dels Aliments, menjadors socials i totes les institucions públiques, privades i religioses que es dediquen a pal·liar la cara més real de la misèria, es quedin ben aviat sense feina per manca d'usuaris afectats.

– Que s'acabin definitivament les obres del pla E (conegut com a pla Zapatero) i que el poble es desperti ben aviat amb la pau als carrers, sense entrebancs ni polseguera i amb millores substancials i palpables.

– Que la decència brilli per damunt de les misèries humanes i que les administracions públiques i institucions privades siguin un model d'eficiència i honestat a imitar per tota la societat civil.

– Que la maleïda crisi (la que no ens havia d'afectar, recordeu?) toqui fons d'una vegada i l'economia es refaci per a bé de tothom, principalment dels més desprotegits, aturats, deutors d'hipoteques abusives, vídues, autònoms i petits comerciants i tants d'altres que les passen magres.

– Que els partits que governen i els de l'oposició primin el bé del poble i del país per damunt dels interessos partidistes.

– Que la N-II, al seu pas pel Masnou, Premià de Mar i Vilassar de Mar, esdevingui ja un vial de comunicació interna, sense accidents, sorolls i contaminació.

– Que el Parc Vallmora (us sona?) es faci realitat a curt termini i els masnovins tinguem un espai d'oci i esbarjo a tocar de casa nostra.

– Que s'enterri, d'una vegada per totes, l'Impost de Successions, també conegut com a *Impost de Defunció*, i deixi de ser un greuge comparatiu entre els ciutadans de diferents comunitats autònomes.

– Que la pandèmia de grip-A passi sense pena ni glòria i resti, en la memòria dels temps, com una de tantes gripes que anyalment ens visiten.

– En aquest espai... les bastonades que hi vulgueu afegir.

I per acabar, que tots plegats tinguem un BON NADAL i que, en allò que estigui al nostre abast, hi posem el nostre esforç per fer realitat aquesta llarga llista de somnis. BON NADAL!

El President

Sumari

EDITORIAL	3
NADALA per Esteve Pujol	5
LA DIGNITAT DE CATALUNYA	7
BÚSTIA OBERTA	10
L'ORIGEN DE LES FESTES DE L'HIVERN	13
BLACKOUT per Joan Maresma Duran	15
MARIA DOLORS ALIBÉS	22
QUI ÉS MÉS LLADRE? per Joan Camps	26
A CONTRACOR per Ramon Serra	27
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray	30
AQUELLA PERDUDA ARCÀDIA per Jordi Canal i Solé	34
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany	35
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart i M.J.R. Lucas	36
ARRAN DE SÓL per Plèdèbuit	38
ANECOTARI per Joan Maresma Pujadas	38
QUI ÉS AQUEST PERSONATGE? per Antoni Ferrero	39
PETIT DICCIONARI de Joan Comellas	42
ANY AMADES per Joan Muray	43
LA PUNTA DE LA LLENGUA per Esteve Pujol	43
VA SER COLOM...? per J. Condeminas	46
GENT DEL MASNOU INFORMA	47

LLARS D'INFANTS

El Petit Vailet Vailets

BONES FESTES

Petit Vailet: Ventura Gassol, 29 · 93 555 57 11 · El Masnou

Vailets: Avda. dels Cedres · 93 555 09 00 · Alella

Veniu-nos a veure a: **vailets.com**

Fotografia de Josep Campano

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja
**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · REGALS · GUARNIMENTS PER AL
NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 540 14 48

NADAL DEL 2009

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre consoci Esteve Pujol i Pons, la redacció, al costat de la Junta Directiva, s'afegeix als sentiments de l'autor (aquest any fent-se ressò d'un rerefons prou actual i neguitejant, si bé amb anhels d'esperança) i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de *Gent del Masnou*– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2010.

...i el posà en una menjadora. (Lc 2,7)

Cal que aquest Nadal sigui
el de l'honestetat:
que el cant angèlic digui:
Glòria a Déu al cel...
...i que a la terra hi hagi
ètica i netedat.

Cal treure del pessebre
els caganers pudents,
els moltons que s'engreixen
pispant l'herba dels bens,
i Herodes que assassinen
bells somnis d'innocents.

Nadal del dos mil nou:
els fems d'aquest estable
no són pas un bressol
perquè l'Infant reposi.
Obriu la finestrella,
que hi entri un bat de sol,
que la fortor se'n vagi;
que aquesta pestilència,
que ho empudega tot,
lluny se l'emporti l'aire
transparent, sanítós.

Tant de bo aquest Nadal
ens torni confiança;
que la llum de l'estel
ens peti al niu de l'ànima;
que pinti de colors
un cel nou d'esperança.

Esteve Pujol i Pons

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Desembre 2009

1	dimarts	Ocata
2	dimecres	Dominguez
3	dijous	Aymar
4	divendres	Viayna C
5	dissabte	Ocata
6	diumenge	Ocata Constitució espanyola
7	dilluns	Aymar
8	dimarts	Aymar Immaculada Concepció
9	dimecres	Riera
10	dijous	Fàbregas
11	divendres	Ocata
12	dissabte	Viayna C
13	diumenge	Viayna C
14	dilluns	Fàbregas
15	dimarts	Aymar
16	dimecres	Ocata
17	dijous	Riera
18	divendres	Dominguez
19	dissabte	Fàbregas
20	diumenge	Fàbregas
21	dilluns	Viayna C
22	dimarts	Ocata
23	dimecres	Fàbregas
24	dijous	Riera
25	divendres	Riera Nadal
26	dissabte	Riera St. Esteve i diumenge
27	diumenge	Riera
28	dilluns	Aymar

29	dimarts	Ocata
30	dimecres	Dominguez
31	dijous	Viayna C

Bon Nadal

Gener 2010

1	divendres	Viayna C Cap d'Any
2	dissabte	Aymar
3	diumenge	Aymar
4	dilluns	Riera
5	dimarts	Dominguez
6	dimecres	Dominguez Reis
7	dijous	Fàbregas
8	divendres	Viayna C
9	dissabte	Ocata
10	diumenge	Ocata Trobada de Nadons
11	dilluns	Fàbregas
12	dimarts	Viayna C
13	dimecres	Riera
14	dijous	Aymar
15	divendres	Ocata
16	dissabte	Fàbregas
17	diumenge	Fàbregas
18	dilluns	Viayna C

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

NOTA DE LA REDACCIÓ

El dia 26 de novembre passat, dotze diaris catalans van compartir un mateix editorial sota el títol de: **LA DIGNITAT DE CATALUNYA**. Ben segur que tots els lectors del nostre butlletí ja el van llegir al seu dia; però, tot i això, considerem important reproduir-lo íntegrament, alhora que, des de la nostra modesta publicació, ens sumem i compartim aquest gest insòlit de la premsa del nostre país:

La dignitat de Catalunya

Després de gairebé tres anys de lenta deliberació i de contínues maniobres tàctiques que han malmès la seva cohesió i han erosionat el seu prestigi, el Tribunal Constitucional pot estar a punt d'emetre sentència sobre l'Estatut de Catalunya, promulgat el 20 de juliol del 2006 pel Cap de l'Estat, el rei Joan Carles, amb el següent encapçalament: "Sapigueu que les Corts Generals han aprovat, els ciutadans de Catalunya han ratificat en referèndum i jo vinc a sancionar la llei orgànica següent".

Serà la primera vegada des de la restauració democràtica de 1977 que l'alt tribunal es pronuncia sobre una llei fonamental ratificada pels electors. L'expectació és alta.

L'expectació és alta i la inquietud no és escassa davant l'evidència que el Tribunal Constitucional ha estat empès pels esdeveniments a actuar com una *quarta* cambra, confrontada amb el Parlament de Catalunya, les Corts Generals i la voluntat ciutadana lliurement expressada a les urnes.

Repetim, es tracta d'una situació inèdita en democràcia. Hi ha, no obstant, més motius de preocupació. Dels dotze magistrats que componen el tribunal, només deu podran emetre sentència, ja que un (Pablo Pérez Tremps) està recusat després d'una tèrbola maniobra clarament orientada a modificar els equilibris del debat, i un altre (Roberto García-Calvo) ha mort. Dels deu jutges amb dret a vot, quatre continuen en el càrrec després del venciment del seu mandat, com a conseqüència del sòrdid desacord entre el govern central i l'oposició sobre la renovació d'un organisme definit recentment per José Luis Rodríguez Zapatero com el "cor de la democràcia". Un cor amb les vàlvules obturades, ja que només la meitat dels seus integrants estan avui lliures de contratemps o de pròrroga. Aquesta és la cort de cassació que està a punt de decidir sobre l'Estatut de Catalunya. Per respecte al tribunal –un respecte sens dubte superior al que en diverses ocasions aquest s'ha mostrat a ell mateix– no farem més al·lusió a les causes del retard en la sentència.

La definició de Catalunya com a nació al preàmbul de l'Estatut, amb la consegüent emanació de "símbols nacionals" (¿que potser no reconeix la Constitució, al seu article 2, una Espanya integrada per regions i nacionalitats?); el dret i el deure de conèixer la llengua catalana; l'articulació del Poder Judicial a Catalunya, i les relacions entre l'Estat i la Generalitat són, entre altres, els punts de fricció més evidents del debat, d'acord amb les seves versions, ja que una part significativa del tribunal sembla que està optant per posicions irreductibles. Hi ha qui torna a somiar amb cirurgies de ferro que tallin de soca-rel la complexitat espanyola. Aquesta podria ser, lamentablement, la pedra de toc de la sentència.

No ens confonguem, el dilema real és avanç o retrocés; acceptació de la maduresa democràtica d'una Espanya plural, o el seu bloqueig. No només estan en joc aquest o aquell article, està en joc la mateixa dinàmica constitucional: l'esperit de 1977, que va fer possible la pacífica Transició. Hi ha motius seriosos per a la preocupació, ja que podria estar madurant una maniobra per transformar la sentència sobre l'Estatut en un verdader tancament amb pany i forrellat institucional. Un enroc contrari a la virtut màxima de la Constitució, que no és altra que el seu caràcter obert i integrador. El Tribunal Constitucional, per tant, no decidirà únicament sobre el plet interposat pel Partit Popular contra una llei orgànica de l'Estat (un PP que ara es reaproxima a la societat catalana amb discursos constructius i actituds afalagadores). L'alt tribunal decidirà sobre la dimensió real del marc de convivència espanyol, és a dir, sobre el més important llegat que els ciutadans que van viure i van protagonitzar el canvi de règim a finals dels anys setanta transmetran a les joves generacions, educades en llibertat, plenament inserides en la complexa supranacionalitat europea i confrontades als reptes d'una globalització que relativitza les costures més rígides del vell Estat nació. Estan en joc els pactes profunds que han fet possible els trenta anys més virtuoses de la història d'Espanya. I arribats a aquest punt és imprescindible recordar un dels principis vertebradors del nostre sistema jurídic, d'arrel romana: *Pacta sunt servanda*, els pactes s'han de complir.

Hi ha preocupació a Catalunya i cal que tot Espanya ho sàpiga. Hi ha alguna cosa més que preocupació. Hi ha un creixent atipament per haver de suportar la mirada irada dels que continuen percebent la identitat catalana (institucions, estructura econòmica, idioma i tradició cultural) com el defecte de fabricació que impedeix a Espanya assolir una somiada i impossible uniformitat. Els catalans paguen els seus impostos (sense privilegi foral); contribueixen amb el seu esforç a la transferència de rendes a l'Espanya més pobre; afronten la internacionalització econòmica sense els quantiosos beneficis de la capitalitat de l'Estat; parlen una llengua amb més pes demogràfic que el de diversos idiomes oficials a la Unió Europea, una llengua que en lloc de ser estimada, resulta sotmesa tantes vegades a l'obsessiu escrutini de l'espanyolisme oficial. I acaten les lleis, per descomptat, sense renunciar a la seva pacífica i provada capacitat d'aguant cívica. Aquests dies, els catalans pensen, sobretot, en la seva dignitat; convé que se sàpiga.

Estem en vigílies d'una resolució molt important. Esperem que el Constitucional decideixi atenent les circumstàncies espe-

Mobles Vilalta

PRIMERA CASA AL MAS NOU

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Bon Nadal

Tot en mobles

Escopinyes de les ries gallegues, calamarsets amb oli, navalles de les ries gallegues, perles de carxofa xatca, banderetes d'anxova, paté d'olives, paté d'anxoves, xovats, sardines, salmó fumat, bombons de xocolata, caviar iranià, cava, xampany, vermut casolà, vermut negre i blanc, vi ranci, patates fregides, cloïssa blanca de les ries gallegues, non de bonior, espàrrecs de Navarra, sardineta amb oli, olives d'arago, musclos en escudella, cucs farcides, olives farcides, banderetes d'anxova. Escopinyes de les ries gallegues, calamarsets amb oli, navalles de les ries gallegues, perles de carxofa xatca, banderetes d'anxova, paté d'olives, paté d'anxoves, anxova artesanal, seitó amb vinagre, minifavetes, salmó fumat, bombons de xocolata, aïls amb oli d'oliva, caviar iranià, selecció de

L'ANXOVETA

Elaboració artesanal d'anxoves i aperitius selectes.
Selecció de productes per a grans paladars.

Tasta'na aquest Nadal i sabràs el que és bo!

Carrer Barcelona, 50 (Camí Ral) al davant del port del Masnou · 93 555 48 22 - 659 351 350

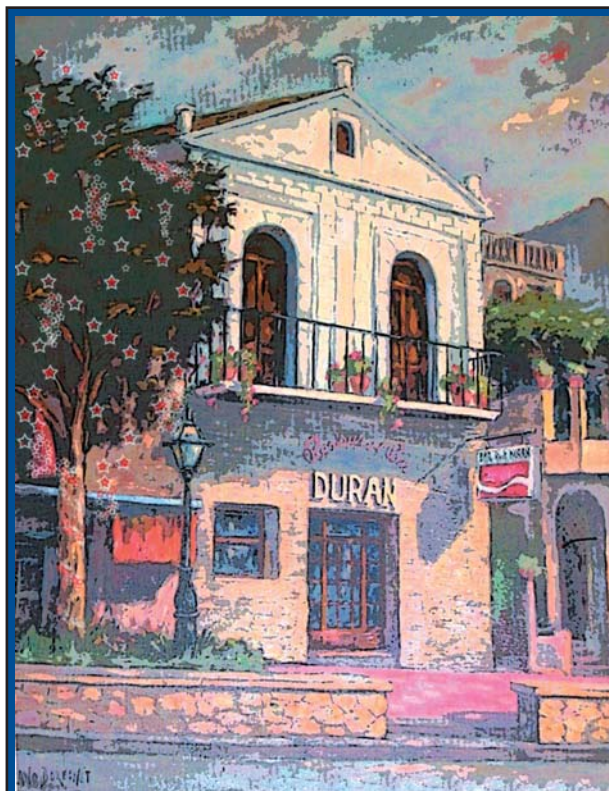
www.teia.net/ctbt

CLUB DE TENNIS BARCELONA-TEIÀ

Ramon Llull, 12 T. 93 555 37 00

*Us desitja bon Nadal
i un feliç any nou 2010*

la Botiga del DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

Bon Nadal

Restaurant
DURAN

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

cífiques de l'assumpte que té entre mans —que no és sinó la demanda de millora de l'autogovern d'un vell poble europeu—, recordant que no existeix la justícia absoluta, sinó només la justícia del cas concret, raó per la qual la virtut jurídica per excel·lència és la prudència. Tornem a recordar-ho: l'Estatut és fruit d'un doble pacte polític sotmès a referèndum. Que ningú es confongui, ni malinterpreti les inevitables contradiccions de la Catalunya actual. Que ningú erri el diagnòstic, per molts que siguin els problemes, les desafeccions i les contrarietats. No som davant d'una societat feble, postrada i disposada a assistir impassible al deteriorament de la seva dignitat. No desitgem pressuposar un desenllaç negatiu i confiem en la probitat dels jutges, però ningú que conegui Catalunya posarà en dubte que el reconeixement de la identitat, la millora de l'autogovern, l'obtenció d'un finançament just i un salt qualitatiu en la gestió de les infraestructures són i continuaran sent reclamacions tenaçment plantejades amb un amplíssim suport polític i social. Si és necessari, la solidaritat catalana tornarà a articular la legítima resposta d'una societat responsable.

h o b e r t a

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials— cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

BON NADAL

Ara més que mai, Bon Nadal! Avui, que és fan propostes per anul·lar de les escoles tot el que impliquin les festes de Nadal. Bon Nadal!

De la meua infantesa tinc viva la memòria, de quan s'apropaven aquestes diades, amb il·lusió preparàvem la "felicitació de Nadal"; en una cartolina fèiem un dibuix; sobre unes línies fetes en llapis per no escriure tort, amb bona cal·ligrafia, manifestaven els desitjos de pau, salut, prosperitat, seguidament d'agraïment als nostres pares per tot el que d'ells rebíem; també el compromís de ser bons fills, estudiosos, millorar el nostre comportament. Això sí, tot acompanyat de les qualificacions del primer trimestre.

Apreníem la "dècima", el verset per recitar el dia de Nadal a l'hora dels torrons i les neules, innocents, mig avergonyits, davant de la

família unida entorn de la taula, o prop del pessebre, el gran misteri del Nadal.

L'escola dels nostres dies difereix de l'actual. Certament avui tenen molts més mitjans per aprendre: calculadores, ordinadors, però els manca l'educació dels valors humans; nosaltres vàrem aprendre a respectar els mestres; teníem un llibret d'urbanitat, que ens ensenyava com comportar-nos en societat. En la nostra època, mai no s'havia sentit parlar d'alumnes o pares que apallissessin els professors; tampoc, de portar ganivets, droga, tabac i altres estris a l'escola.

El mal de les noves generacions és la falta de convivència familiar, el caliu de la llar, la manca d'una educació en els valors bàsics de comportament en societat, el respecte, la generositat envers les persones; això són els fonaments sobre els quals s'ha d'edificar el futur.

La crisi també ens ha dut una societat deshumanitzada, de la qual difícilment sortirem si no comencem pel principi, des del nucli de la família i l'escola.

Avui vull reivindicar una escola que eduqui persones, a més de formar-les en ciències i altres matèries. Aquest és el meu desig, la meua felicitació de Nadal.

Bon Nadal a tots.

Joan Garrit i Bruguera

DEMOCRÀCIA DICTATORIAL

La senyora Marta Neira, portaveu del PSC del nostre Ajuntament, a l'article de la revista *El Masnou viu* del mes de novembre, descriu les consultes sobre la independència de Catalunya com a ocioses —o sigui que no van enlloc, inútils, sense fruit— i deixa entreveure que no s'hauria de perdre el temps a fer-les.

Des del meu punt de vista penso que aquestes consultes poden aportar a la societat diversos aspectes importants.

Primerament, han de servir perquè tots els partits polítics facin una anàlisi seriosa de la seva forma d'actuar. És veritat que els nostres representants són escollits democràticament, però això no els dona dret

a actuar com ho estan fent, per interessos de partit i no per interès del poble; ja ho deia una cançó de la Trinca: i al poble que el donin pel... Si realment volem que Catalunya avanci, els polítics han de ser capaços de treballar plegats pel bé de Catalunya. El poble està cansat i desencisat de veure la prepotència amb què actuen, de les pugnes pel protagonisme i també està cansat de suportar l'imperialisme espanyol. És per això que ha sorgit aquesta iniciativa a nivell popular, al marge dels partits, sense el protagonisme de ningú en especial.

En segon lloc han de servir per demostrar que no es pot prohibir que es faci una consulta al poble i que aquest, de manera pacífica, pugui manifestar la seva opinió, sigui la que sigui. Aquesta és la màxima expressió de la democràcia, no és així?

En tercer lloc pot ser la manera de donar a conèixer, a l'Estat Espanyol i a la resta d'Europa —i del món— que bona part de la població catalana està descontenta de com se sent tractada pel govern central i que creu que les coses han d'anar d'una altra manera.

I en quart lloc també pot servir per mobilitzar la gent; gent com he dit abans desmotivada i desencisada,

que cada vegada va menys a votar quan hi ha unes eleccions perquè ha arribat un moment que es fa difícil donar el vot, i per tant la confiança, a un o a un altre partit.

Si aconseguim que aquest dia hi hagi un alt nivell de participació crec que hauréu assolit aquests aspectes abans esmentats. Si, a més, hi ha un vot important a favor de la independència de Catalunya serà l'inici d'un llarg camí per aconseguir-la i una mostra que el poble català vol ser tractat de forma molt diferent de com se l'ha tractat fins ara.

Joan Bertran i Garcia

ELS MASNOVINS MALTRACTATS

Els habitants de la vila del Masnou se senten molt decebuts a causa del comportament del seu Consistori. No saben què pensar.

Tenim unes obres que cada dia es fan i es desfan, i que semblen eternes.

Uns enginyers locals, que paguem tots, que sembla que vagin tan perduts com els nostres veïns.

I els nostres veïns, que van tan perduts que cauen en forats mal senyalitzats i mal coberts amb fustes en estat precari.

I per acabar-ho d'adobar, el comportament d'un regidor que es passeja com si fos l'amo del poble i que té la complicitat de tots els partits. Tot plegat dona una imatge ben galdosa que hem de suportar els habitants de la vila.

Valldeperas

I AL MASNOU?

Estem assistint a la processó dels cleptòcrates emma-

nillats cap a presó. I jo em pregunto si no acabarem veient-hi algú del nostre municipi. Els mecanismes bàsics dels corruptes són legals, però haurien de ser excepcionals: requalificacions, permutes, incompliment del pressupost pactat... que malhauradament no són aliens als diversos megaprojectes a la nostra Vila de finals del s.xx i principis del xxi. N'hi ha un que em fa especialment mala espina: la desaparició de la part més sucosa del solar del que havia de ser parc de Vallmora. Si teniu accés als mapes publicats per l'Ajuntament fins al 1992, veureu que tot el barri que ara està edificat entre l'edifici Centre i el solar on hi havia la caserna de la Guàrdia Civil, que es coneix com el barri de Can Jordana, ocupa la part més centrada del que havia de ser el parc.

La rapidesa d'actuació en la part requalificada ha estat vertiginosa; en canvi, la part que de moment segueix hipotèticament destinada a parc va veure com pel juny del 2008 hi apareixien uns cartells molt formosos (que a algú li hauran reportat uns bons calerons), cartells que anunciaven la realització del parc en sis mesos. Al desembre els sis mesos havien passat, i res més. Les ventades del gener d'enguany varen tombar les tanques de l'empresa constructora, que varen estar dues o tres setmanes abatudes fins que la brigada municipal (qui va pagar-ho?) va reinstal·lar aquestes tanques privades.

Quasi un any més tard de la data en què s'anunciava amb tot luxe publicitari que

el parc estaria realitzat, no hi ha cap indicatiu que la part que encara no ha estat requalificada no faci la mateixa fi que la que ja està edificada i venuda.

Només un consell per acabar: si teniu un mapa de fa 20 o 30 anys dels que publicava l'Ajuntament, guardeu-lo, que pot ser de gran valor el dia que l'únic vestigi del parc de Vallmora sigui la constància que en deixen aquests mapes, perquè des de l'Ajuntament, els d'ara i els d'abans, tenen el valor de negar que mai el projecte del parc comprengué la zona irreversiblement edificada del nou barri de Can Jordana. S'atreviran, amb els temps que corren, a requalificar la resta?

Lluís de Yzaguirre

QUÈ FA EL GOVERN MUNICIPAL?

Recordo la campanya ampul·losa i reiterativa de "mans netes" i de transparència dels partits "d'esquerra i progressistes", que ho havien d'arreglar tot, fins i tot la corrupció, creant organismes nous i tota una parafernàlia per enlluernar l'electorat, com si el món abans no existís. Doncs bé, des de fa més de 25 anys a Catalunya hi ha la Sindicatura de Comptes, òrgan que fiscalitza, per llei, el conjunt d'administracions públiques de Catalunya.

Fins a l'any 2004 l'Ajuntament del Masnou va lliurar normativament els comptes de la corporació municipal a la Sindicatura. Fa pocs dies, però, la premsa difonia un informe de la Sindicatura on constava que l'Ajuntament del Masnou no li havia lliurat el

compte general del 2005, perquè l'Ajuntament ni tan sols l'havia aprovat durant el 2006. També és públic que els comptes del 2006, 2007 i 2008 s'han aprovat fora del termini legal que fixa la Sindicatura per lliurar-los-hi.

Senyors del govern, recordin que van ser elegits pel poble. I això inclou complir amb les obligacions, en aquest cas, lliurar els comptes a la Sindicatura i dins dels terminis. Ambdues coses són un precepte legal. No fer-ho pot comportar la pèrdua de subvencions públiques. Seria molt greu que, després de l'increment exagerat de la pressió fiscal que ens han aplicat des del 2004, ara ens hagin d'escurar més la butxaca a causa de la seva incompetència. Prou que corren per allò que els interessa. Només cal veure la progressió de plens extraordinaris i de modificacions de crèdits.

Crec que caldria actuar amb més responsabilitat. L'Ajuntament bé que aplica recàrrecs i sancions a qui no paga els impostos quan pertoca. Si vostès no compleixen, amb quina ètica poden exigir? Esperem que d'aquesta irresponsabilitat els masnovins no n'acabem pagant els plats trencats.

Llorenç Birba

AL MASNOU, DECIDIM.

Ahir, 28 de novembre, vaig assistir al col·loqui promogut per la Comissió Organitzadora del Masnou per a la Consulta sobre la Independència, amb la participació dels alcaldes del Masnou, de Teià i d'Alella.

Fou al·licionador comprovar
Segueix a la pàg. 14

Per Nadal torrons i neules de pastisseria

Pastisseria

miquel

Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59

93 555 06 61 el Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60

El Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Nova direcció
David Bertran
mestre pastisser
MMACDE 02
(Millor mestre artesà
xocolater d'Espanya)

Fem l'autèntica Coca de Llavaneres

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

De les pastisseries del Masnou

L'origen de les festes de l'hivern, l'arbre, els troncs i tions de Nadal

Per Teresa Franquesa
Extret d'internet

Nadal és una festa d'arrels molt antigues. Abans de ser celebrada com a la commemoració del naixement de Crist era una festa dedicada al sol. Com sabem bé, en apropar-se l'hivern les nits es fan més llargues i els dies més curts i el solstici d'hivern, entre el 21 i el 22 de desembre, marca el moment de l'any en el qual hi ha menys hores de llum solar. Podem imaginar la por dels nostres avantpassats en adonar-se que la llum va desapareixent, cada dia una mica més! Però, afortunadament, passada la data del solstici, els dies comencen a allargar-se altre cop. Per això moltes cultures antigues celebraven en aquest moment el triomf del sol damunt la foscor, de la llum sobre les tenebres i, en definitiva, de la vida sobre la mort. Els romans, en concret, celebraven la festa del Natalis Solis Invicti, el naixement del sol invicte. El cristianisme va heretar aquest simbolisme i, al segle IV, va adoptar aquesta data per commemorar el naixement de Jesús.

La presència dels arbres en la festa de Nadal, ja sigui en forma de tronc tallat, ja sigui com a arbre dret, està íntimament relacionada amb aquest significat de renaixement. El tió, un dels costums més entranyables de la nostra cultura tradicional natalenca, és el tronc que crema a la llar de foc. Una soca que, en cremar, dona béns tan preciosos en temps de nits llargues com l'escalfor i la llum, i que de forma sim-

bòlica ofereix presents a tots els de la casa. Així, un tronc d'arbre esdevé màgicament un ésser fantàstic que s'ha d'alimentar i que viu durant uns dies a la cuina o al menjador de casa, que dona els seus regals per Nadal i que després es crema. Els regals han anat evolucionant amb el temps: primer eren els dolços, fruita seca i confitada, neules, torrons i llaminadures que es necessitaven per celebrar la festa; avui hi ha tendència a fer que el tió ofreni presents de més envergadura. Sigui com sigui, quan fem cagar el tió pensem en el tresor de llum i d'energia que l'arbre conté!

**Bona casa i bona brasa,
bona brasa i bon tió i bon
Nadal que Déu us do!**

L'Arbre de Nadal també és una tradició ancestral. Des de l'antiguitat molts pobles han considerat els arbres de

fulla perenne com a símbol de la vida eterna. En especial, als països nòrdics (Suècia, Noruega, Finlàndia...) on a l'hivern la natura sembla paralitzar-se sota la blanca capa de neu, l'abet és considerat com l'arbre victoriós, ja que resisteix verd i majestuós. L'arbre s'il·lumina i es guarneix per subratllar encara més el triomf de la vida i la llum damunt la fosca hivernal.

Tant el tió com l'arbre de Nadal són tradicions amb un profund significat d'estima per la natura: per això és molt important que no en traïm l'esperit a l'hora d'obtenir-los. De fet, avui no se li acut a ningú d'anar al bosc a arrabassar un arbre, ja que no n'hi ha cap necessitat.

Per al tió podem fer una excursió a qualsevol poble on es comercialitzi llenya per cremar a la llar de foc i triar una bona soca de roure, d'alzina o de surera, ben cargolada i fantàsica. Si tenim lloc suficient a casa, podem guardar d'un any per l'altre el nostre tió.

Per a l'arbre, cal assegurar-nos que no l'hagin arrencat d'un bosc, mirant la denominació d'origen que ens

garanteixi que és un exemplar cultivat expressament per ser comercialitzat. A la zona del Montseny i Guàrdies hi ha molts cultivadors d'avets que es dediquen a aquesta mena de conreu, així com altres planten arbres per obtenir fusta. Aquest conreu té una gran importància econòmica i cada any se celebra una famosa Fira de l'Avet a Espinelves. Quan l'anem a comprar hem de decidir si volem un avet tallat o bé un arbre amb arrels. Si el comprem viu cal que pensem on el replantarem després de Nadal, tenint en compte que haurà de ser un lloc més fred que Barcelona. També cal que sapiguem que la calefacció i la manca d'un pa d'arrels prou gran fan la supervivència molt difícil. Si el comprem tallat, un cop passades les festes no el llencem a les escombraries! Posem-lo als punts de recollida que estableix el nostre ajuntament i així el nostre avet serà triturat i es convertirà en adob per a la terra. Una bona opció, si tenim un balcó, terrassa o jardinet, és plantar-hi un arbre piramidal adequat al clima mediterrani, per exemple, un cedre, un xiprer o una tuia: per Nadal el guarnirem especialment, però en podrem gaudir durant tot l'any.

el suport que aporten els alcaldes de Teià i d'Alella a les consultes que se celebraran als seus respectius municipis. La intervenció del nostre alcalde, el senyor Gisbert, em va semblar molt ambigua, llegint paràgrafs del nostre hipotètic (més aviat patètic) Estatut, per, en definitiva, justificar la seva manca d'adhesió al Referèndum. Malgrat aquesta posició, va remarcar la col·laboració del consistori, pel fet de deixar els espais pertinents per penjar la publicitat necessària.

El senyor Gisbert va obviar que, ahir mateix, la Policia Municipal havia despenjat una pancarta a la Plaça d'Ocata que, com tots els rètols, tenia l'objectiu de fer saber als vilatans la celebració del plebiscit.

Després, durant el col·loqui, resto sorpresa amb la petició d'un assistent als alcaldes dels pobles veïns de material adient per a la correcta celebració de la consulta a la nostra vila. Dedueixo, i així després m'ho corroboren, que el nostre consistori no permet l'ús ni de taules, ni de les urnes, ni de cap local depenent de l'Ajuntament.

Senyor Gisbert, on és, doncs, l'esmentada col·laboració? Si sols es tracta de deixar penjar cartells, crec que prohibir-ho seria anar en contra de la llibertat d'expressió. Vostè esmentà uns límits d'actuació per part del Consistori. Aquests límits, no haurien de ser els mateixos per als tres con-

sistoris? I, qui els posa aquests límits, vostès o els partits als quals pertanyen?

Desitjaria que abans del dia 13, els nostres polítics municipals canviessin d'opinió i contribuïssin perquè aquesta consulta tingués força participació dels vilatans. És evident que serà difícil aconseguir-ho sense aquest ajut.

Des d'aquí la meua felicitació a tots els qui, amb la seva empena, treball i il·lusió, han fet possible la celebració del Referèndum. Em consta que s'ha disposat de poc temps, però, poder-lo realitzar ja és un èxit.

M. Antònia M.

SR. ALCALDE, HEM CANVIAT PA PER PARENOSTRES!

Els mesos passen, però al sector del torrent Humbert el problema segueix, i els qui hi podrien fer alguna cosa, com si sentissin tocar campanes, escoltessin el vent d'on ve o els diguessin Llúcia. Res de res.

En aquest començament de tardor hi va haver canvi d'okupes. Res més. Això sí, després d'una forta baralla entre els dos bàndols. Els uns eren immigrants del nord d'un continent; els altres ho són de la península, o fins i tot algun d'aquí. I què? Res de res. Els sorolls, baralles, etc. tot igual!

A més, els nous "propietaris" ocupen més espai. Ara

s'han fet seu el terreny (molt gran) tancat que tenen al costat. Pobrets, és que el necessitaven per tancar-hi el luxós cotxe que tenen, per sembrar-hi herbes, per posar-se aigua de mina, etc. Pobrets, tenen drets, segons tota la colla de progressos. Els qui no en tenim, es veu, som els ciutadans honrats!

I per si fos poc, ara, quina casualitat, han augmentat els robatoris en cases, botigues i pel carrer. I els qui haurien de fer-hi alguna cosa, res de res.

Que no hi ha lleis per als malfactors?

Bé n'hi ha per als ciutadans correctes, que si et descuides un o dos mesos, o no pots, de pagar el que sigui, et cau el pes de la llei i et tallen el subministrament que sigui!

Que no hi ha legisladors per fer-ne d'adients?

Bé que n'hi ha per fer-ne quan els convé, per treure'ns més suc de les butxaques o per construir pegots! Que no hi ha cossos policials per posar ordre?

Bé que n'hi ha quan es tracta d'un ciutadà que saben que no se'ls rebotrà! Com un a qui, perquè va sortir de casa amb el gosset al costat, sense lligar, una patrulla va frenar i se li atansà com si acabés de robar un banc. I potser encara li clavaràn una multa!

Jo els recomano, a tots, polítics i policies, que vagin a peu pel Camí Ral i veuran quins gossos gasten els okupes, que els duen deslliats i sense morrió i cagant-se on els plau. Ah, però, a aquests, ningú no els diu res de res!

Tornant al soroll, ja en parlarem quan arribi de nou la calor, ja que la música (?)

sona pràcticament tot el dia i s'escolta des de dins de casa, això que ara tenim les finestres tancades!

Ah, i no marxis gaires dies de casa, ni per vacances, que ja tens alguns d'aquests "ciutadans" intentant obrir (com va passar-me) o, el que és pitjor, entrant i quedant-s'hi, ja que aleshores ells, els okupes, amb 24 hores, segons les lleis (de l'embut), tenen més drets a quedar-s'hi que jo, que en sóc el propietari, en pago tots els impostos (dels quals viuen els qui no em protegeixen) i porto 64 anys vivint-hi. Que maco, tu! Quin bon rotllo, tu!

Sr. Alcalde, es veu que els ciutadans cívics i que paguem trinco-trinco no podem tenir cap dret, ni el de veure com arranjar les nostres queixes, els nostres problemes, ni, es veu, contestar les quatre cartes que li he adreçat, ni que fos amb una mentida. Us ben relleisquem!

Joan

AMB TOTA LA CARA

Llegeixo novament la revista de l'Ajuntament "EL MASNOU VIU". La notícia principal és que per al 2010 les taxes i impostos es congelaran, per no gravar més les butxaques dels masnovers en temps de crisi. ¿Com es pot tenir tan poca vergonya, si tothom sap que per al 2009 varen aprovar una pujada del 4,1% quan l'IPC real del

2008 no va superar l'1,4% i el del mateix 2009 s'aproparà al -1%? Parlant clar, vol dir que enguany ens podrien clavar quasi un 5% de més sobre el cost

Segueix a la pàg. 18

Blackout

Per Joan Maresma Duran

Sembla ser que uns vents fortíssims i una tempesta apocalíptica van doblegar –com si fossin de mantega– els pals de la Furnas, l'empresa de distribució de la llum de Brasil, el passat 10 de novembre.

Les pluges van provocar l'atur –per unes hores– de la hidroelèctrica de Itaipu –una de les més grans del món–, situada al sud de Brasil, en la frontera amb Paraguai.

L'aturada va causar la interrupció d'energia elèctrica a deu estats de Brasil –per entendre'ns, els estats són com les *Comunitats Autònomes*–; entre ells, l'Estat de Rio de Janeiro, on es troba la ciutat que m'acull des de fa ja més de cinc anys.

La falta de llum –se'n va anar sobre les 22.10; gràcies a Déu, la Mari i jo érem ja a casa– va provocar en aquesta societat moderna la paràlisi i el caos total: els semàfors no funcionaven, el telèfon tampoc –ni el telèfon mòbil, ja que sembla ser que n'hi va haver una demanda espantosa i el sistema es va col·lapsar–, el metro es va aturar i els trens també, els restaurants, teatres i cinemes van haver de tancar i el trànsit es va convertir en un desordre infernal on era impossible trobar algun taxi.

El *blecaute* –transcripció fonètica de l'anglès– o *apagão* –apagada gran, literalment– també va provocar que moltes persones es quedessin atrapaades dins dels ascensors i els bombers no van ser capaços de treure a tothom. També a les comissaries van de deixar de treballar, perquè el sistema informàtic no funcionava. En poques paraules, ningú no sabia què passava i la sensació va ser de por general.

Va ser curiós quedar-se a la finestra i veure que cap apartament no tenia llum. Tot era fosc. Sort que teníem espelmes i que sabíem on eren. Aquesta societat és complexa i estem acostumats que tot estigui sota control o, almenys, sota un control aparent: premem un interruptor i es fa la llum,

com un miracle. No ens hem d'enganyar, ja que és un fet relativament recent. Sembla ser que el gran repte de la humanitat –en un món superpoblat i més que calent– serà oferir energia neta –em sembla que als diaris surt el terme *tecnologia energètica*– a més d'aigua i menjar, és clar. Aquesta energia haurà de ser neta i eficient i, naturalment, tot això –diuen els entesos– generarà ocupació i feina, seguretat econòmica, empreses innovadores i respecte al medi ambient. És evident que no es pot sustentar de cap manera que els països tinguin milions d'automòbils moguts amb petroli... Però també és veritat que l'energia va desaparèixer per uns vents que semblaven un huracà, o això és el que apareix a la premsa.

L'endemà, a classe, el tema va ser on es trobava el personal a les deu i vint de la nit. Alguns dels meus alumnes es trobaven encara el centre de la ciutat i Déu i ajut per tornar a casa. D'altres eren al metro i també van tenir problemes. Uns quants eren a casa i estaven treballant a l'ordinador... i van perdre tot el que estaven fent: un alumne va perdre un treball per a la universitat, un professor

universitari un article de més de deu fulls, un altre la comptabilitat de la seva empresa... les persones diuen que la tecnologia serveix per alleugerir-nos de treball i tenir més temps de lleure... No obstant, sembla ser que el fet és al contrari: la tecnologia ens dona més feina i ens produeix més estrès. La culpa no és de la tecnologia –l'ordinador no té cervell– sinó del seu ús i dels usuaris –i jo hi sóc a dins– perquè cada vegada som –o ens tornen– més paranoics i hem d'omplir cada hora del nostre dia amb activitats productives i escriure més informes –no sé qui els llegeix, però aquest any n'he fet un munt– i formar-nos continuament en aquests nous temps moderns.

Això sí, els centres comercials ja estan preparats per a aquest nou període de consumisme frenètic des d'inici de novembre –tinc la impressió que treballa per pagar factures– i ja tenen programada l'arribada de l'home gruixut amb barba blanca pagat per una coneguda multinacional de begudes a principi de desembre. I els aparadors fan mal als ulls de tanta il·luminació. I tot això, sense acabar de sortir de la crisi...

Bon Nadal

Perruqueria

CrisAnd

Bon Nadal i Felç Any

Lluís Millet, 119 • Tel 93 555 38 48 • 08320 El Masnou

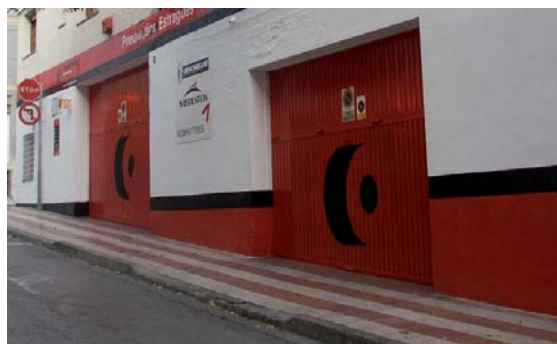

Horari:
Dilluns tancat

De dimarts a dijous:
de 9.30 a 13.30
i de 15.30 a 19.30

Divendres:
(no tanquem al migdia)
de 9.30 a 19.30

Dissabtes:
de 9 a 14

MICHELIN

REDESTEIN

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic • Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28 • 93 555 53 03

aquest hivern
tenim una oferta
que et deixarà
glaçat

**muntures
GRATIS**

 **óptica
el masnou**

Avda. Joan XXIII, 39
08320 El Masnou - Barcelona
T. 93 540 30 81

*Consultez les conditions de la promotion a la boutique.

Compartir mirades, alegries, tristor,
abraçades, petons i cants... ingredients
d'una bona escudella de Nadal... tasta-la!

US DESITGEM BON ANY

Instal·lacions
Segarra - L'Endoll

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Ceigrup
Immobil·liaries

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com

T/ 93.555.69.03

JOAN

Flors i plantes

Navarra, 100
el Masnou
93 555 79 34
info@florsjoan.com

ARBRES DE NADAL · POINSÈTIES
GUARNIMENTS FIGURES DE PESSEBRE
LLUMS · Regalem loteria núm. **20921**

www.florsjoan.com

La teva floristeria a **internet**

Informació: info@florsjoan.com

flor de maig
centre de salut i bellesa

Teràpies naturals
Activitats terapèutiques
Estètica
Relaxació

Primer de Maig, 20 · Lluís Millet, 29
El Masnou **93 540 46 11**
www.flordemaig.net Hi trobaràs el teu equilibri

Bon Nadal i f

COMERCIANTS

Mil metres de pa

TALLERS MASNOU
1923-2009

86 ANYS

Genís Oliveras SL
Ens avala una llarga experiència
EXPOSICIÓ I VENDA: Àngel Guimerà, 14
ENTRADA TALLER: Puerto Rico, 28
Tel/Fax. 93 540 31 57

SERVEIS
AL MÓN DE
L'EDUCACIÓ

PRAT DE LA RIBA, 52
T. 93 540 39 90

Frankfurt
Parera

Menú migdia 5,50€
Comandes per telèfon
i a domicili

Prat de la Riba, 98
93 555 78 94

40 ANYS A PRIMERA LÍNIA

FINQUES
MAS

PRAT DE LA RIBA, 69
T. 93 555 17 59

Eli Vinyals

P. de la Rib, 95
(Camí Ral d'Ocata)
93 555 62 41

Selecció de vins
Vins, caves i licors
Gran selecció de vins
Vins al detall

Àngel Guimerà, 12-baixos.
Tel. 93 540 29 53

PRAT DE LA RIBA, 4
T. 93 555 04 60

Merceria
Romeu

Joguines
Regals
Complements

PRAT DE LA RIBA, 32
T. 93 555 23 70

Serviat Viatges sl

www.marsans-serviat.com
serviatviatges@marsans.es

Pl. de la Llibertat, 6
Tel. 93 555 71 13

PRAT DE LA RIBA, 9
T. 93 555 20 03 - 75 11

niuioga

P. de la Riba, 19 (prop del baixador d'Ocata)
675 580 800 • 93 540 93 15

h o b e r i A
o b e r i A

Ve de a la pàg. 14

real de la vida.

I amb aire triomfal s'especifica que tots el grups hi varen donar suport, menys el de CiU, que va proposar una rebaixa, molt ben argumentada, per cert... Potser que en prenguem nota... no?

Un que sap sumar

MOLT DE SOROLL PER A NO RES

Sr. President,
He llegit a *El Masnou Viu*, núm. 35, del mes de novembre, un escrit de la senyora Regidora Municipal del PSC Marta Neira, la qual s'ha deixat de posar les sigles del seu

partit (PSOE), ja que penso que cal identificar bé qui és qui escriu.

En el mencionat escrit la senyora Regidora comenta una sèrie de temes legals i competencials en relació a les consultes (no referèndums) que en moltes poblacions de la nostra pàtria s'estan gestionant per fer-les el proper 13 de desembre i més enllà. Comenta que resulta ociosa la consulta ja

que el que pensa la majoria de la ciutadania queda palès en les eleccions. Doncs no, senyora Regidora, les eleccions últimes al Parlament de Catalunya, les va guanyar un partit i en governa un altre, fruit dels pactes postelectorals. El poble va donar la seva preferència majoritària, però la correlació de forces va fer canviar el qui mana; igualment passa a la nostra Vila. Per això, si és la societat civil

Belles Anyes 2010 **S DEL CAMÍ RAL** *arreg i de comera*

100 ANYS
1909-2009

Car Basomba

**R
e
Joguines
a
Calçat
s**

PRAT DE LA RIBA, 73
T. 93 555 08 79

COLOME

**CO
LO
ME**

TOT PER A LA TEVA MASCOTA

www.cancolome.com

Av. Kennedy s/n · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

immoMasnou

Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

JORDI

REPARACIÓ DE TOTA MENA DE
CALÇAT I BOSES

Pl. de la Llibertat, 3
T. 93 555 43 43

25 ANYS
MR

**assessors
nàutics**

- Matricules
- Canvi de propietat
- Certificats de navegabilitat
- Renovació i tramitació de títols nàutics

Port Esportiu Local 54
93 540 46 56

www.m.ramosasesora@telefonica.net

**Finques
Puig SL**

**Serveis immobiliaris
en general**

Administració i venda de
pisos, cases, terrenys i rústiques.
Assessoria jurídica

Mn. Jacint Verdaguer, 14
93 555 10 60 / 17 61
www.finquespug.net

L'ANXOVETA

**Elaboració artesanal
d'anxoves i selecció
de productes per a
grans paladars**

Barcelona, 50 (Camí Ral)
93 555 48 22
659 351 350

LA XIXONENCA

**ELS TORRONS
DE SEMPTE**

BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

Mas Vell

Amb la cuina popular

**RESTAURANT
PIZZERIA**

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

pledellibres

**La llibreria
del Masnou**

Barcelona, 40
T/F 93 555 48 13
El Masnou
pledellibres@infonegocio.com

**L'amit del
pescador**

Caça, pesca,
aventura

**Mil idees per
regalar aquestes
festes**

Jacint Verdaguer, 20. 93 555 20 07

MASNOVINA

**JOIERIA
RELLOTGERIA**

Barcelona, 28
T. 93 555 07 76

la que s'organitza i dóna la seva opinió, malgrat les traves i pals a les rodes, dels partits espanyolistes (vostè es qualifica de federalista, que n'és un sinònim) PSOE i PP, podrem saber el que vol la població que hi està interessada.

L'abstenció, la provoquen el desercis i la manca de seguretat que ens donen els nostres polítics dirigents. No cal que li recordi que les reitera-

des promeses que el President del l'Estat Espanyol ha fet, a l'hora de la veritat les ha incomplertes totalment. No cal que li reiteri que el finançament de Catalunya que l'Estatut indica ha estat endarrerit durant tres anys i ara, amb l'ajuda dels del "Tripartit", a Madrid ens han engiponat una nova llei que estarà pel damunt de l'Estatut, en temes de finançament (més cafè per a tot-

hom). Creu que el tema de Santa Coloma de Gramenet servirà perquè la gent vagi a votar?

Posem-nos en el nostre poble: veritablement estan convençuts que la població segueix engrescada amb el que estan fent? Fa la sensació que, si no tens un determinat carnet, no prospera res del que es proposa, i que sols estem fent edificis per a serveis municipals, que després

haurem d'omplir de gent a càrrec del pressupost. I aquí és on vostè ens diu que "els governs municipals el que han de fer és treballar per fer front a la crisi econòmica que estem patint i per millorar les condicions de vida de la ciutadania." Amb quins recursos? El plan E?

Quan ens escriu que això "passa per crear les condicions necessàries per viure en harmonia en una societat

Segueix a la pàg. 39

MARISA
VILA
 Perruqueria Mixta

BON NADAL

Jaume I, 2 · 93 555 96 52 el Masnou · NO TANQUEM AL MIGDIA

pledellibres

Parlem de llibres

Regala misteri, aventura, somni, amor, fantasia...

Barcelona, 40 (al costat del Mercat Vell) 93 555 48 13 el Masnou

OPEL **Antoni Ramonet**

Automòbils RIJOR, sl

República Argentina, 29
 (cantonada av. J.F. Kennedy)
 93 540 42 05 El Masnou

Servei oficial al Masnou, Alella i Teià

Nou Opel Corsa

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
 93 555 80 06/16 59
 08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

BON NADAL I FELIÇ ANY 2010

LABORATORI
FOTOGRAFIC

DE FOTO'S

Ricard Villarrubia

Fotocrismes i calendari 2009 per felicitar els teus

Nadal i Reis

Oferta de càmeres digitals

ÀLBUMS DIGITALS

Codi àlbum fuji: **CKK7R** (www.fujifilm.es)

Codi àlbum Hofmann: **203762** www.hofmann.es

Recepció a la botiga 24h sense cap cost addicional

Fotos per Internet

Bones Festes

Almeria, 27 el Masnou

93 540 42 26

defotosrw@hotmail.com

Eli Vingals
Plata i complements

Bon Nadal

Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 55562 41 elivinyals@yahoo.es

**MIQUEL
VINARDELL
I BOLART**

INSTAL·LACIONS

D'AIGUA, GAS I

ELECTRICITAT

93 555 45 01 · 555 36 91

GRUP SABATÉ

INSTAL·LACIONS · PUNT DE SERVEI ENDESA · VIDEOCLUB
ELECTRODOMÈSTICS · AIRE CONDICIONAT I CALEFACCIÓ

Navarra, 22 local 9 i 10 · 93 555 97 44 · 93 555 99 53

El Masnou

inssabate@terra.es

Productes ecològics

**Compra per Internet
i t'ho portem a casa**

Bon Nadal

BOTIGA

Navarra, 17
93 555 31 66

SERVEI A DOMICILI

botiga@totbio.com
www.totbio.com

Ma. Dolors Alibés

A REVEURE, MARIA DOLORS ALIBÉS.

Per Joan Casals i Joan Muray,
en nom de la Redacció.

Un mal vent se t'ha emportat, d'una revolada, amiga Maria Dolors. Te n'has anat sense fer soroll, discretament, amb aquella naturalitat que et caracteritzava, com si estiguessis escrivint les darreres pàgines d'un més dels teus llibres.

Encara que darrerament, a causa a la teva estada al Ripollès, no ens vàiem gaire, et sabíem en aquella caseta a mitja muntanya, envoltada de verd i serenor, des d'on contemplaves, a vol d'ocell, el poblet de Sant Pau de Segúries i la seva gent de la terra, els seus voltants amb el Taga allà al fons, majestuós, les ermites del Remei i Sant Antoni, petits baluards de fe i de tradició, el veïnat de la Ral, amb les seves quatre cases ben posades, que durant un temps t'acolliren com a veïna; i també sabíem que, si t'ho demanàvem, podíem comptar amb tu, tal com ho vas fer durant un grapat d'anys col·laborant en la Redacció del Butlletí i amb els teus nombrosos escrits, que esperàvem amb delit. Per sort, els correus electrònics havien escurçat la distància.

Si de cas, amb el pas del temps, ens traeix la memòria i els vells records s'enterboleixen, tindrem la sort de retrobar-te entre el feix de llibres i escrits que ens has deixat, els quals ens seguiran parlant de tu mateixa, arredossada entre els personatges de les teves fantasies i imaginacions sense fi que has "fabricat" com un enfilall de bones notícies. Entre la lletra impresa dels teus llibres t'hi trobarem tal com eres, sense filtres ni enganys, senzilla, tal com raja.

Ben segur que, allà on siguis, seguiràs observant el món per un forat i la teva font d'inspiració no parará de brollar com ho ha fet fins ara. Per quan sigui que ens retrobem en aquest nou lloc de pau i serenor, esperem que ens deixaràs fullejar les

teves noves creacions. Segur que ens tornaràs a sorprendre.

Valguin aquestes ratlles per fer-nos ressò del trasbals que sentim tots els qui hem tingut el goig de conèixer-te personalment i a través dels teus escrits.

A reveure.

RECORD PERSONALÍSSIM DE LA MARIA DOLORS ALIBÉS

Per Esteve Pujol i Pons

— Quin instrument hi vols tocar, Esteve? —em va preguntar la Maria Dolors Alibés.

— Mira, si et va bé, el trombó! —jo que li vaig respondre.

I així va ser com la meua família, amb noms i cognoms, va formar part dels protagonistes de la novel·la *La Principal del Poble Moll*. Any 2590, escrita per la Maria Dolors i publicada per La Galera el 1981.

És un privilegi impagable sortir com a personatges en una obra literària de la Maria Dolors; ara en percebo tot el valor: és un tresor que conservem a casa. *Per a la família Pujol, personatges d'aquesta història, esperant que us agradi el paper que us faig fer*, ens va escriure com a dedicatòria. I, a fe, que ens va plaure de debò!

L'argument és com de ciència-ficció a la catalana: una cobla, músics i familiars, tenen un accident de carretera i van a parar en un planeta llunyà, per obra i gràcia del túnel del temps, i es troben amb un astronauta exòtic, en Gervasi,... bé, llegiu-vos el llibre si voleu saber què passa, que no us l'haig d'explicar pas jo.

Sóc un dels músics, el del trombó, és

clar; amb mi vénen la meua esposa, que està embarassada, i també l'Anna i l'Eulàlia, les nostres filles.

En plena ballada de sardanes en aquell planeta remot, la Rosa-Maria es posa de part:

A mitja sardana va passar una cosa inesperada: de sobte, la Rosa Maria va sortir de la rotllana tot fent gemics i corgolant-se sobre el ventre. Es veu que havia arribat l'hora d'augmentar la colla. L'Esteve, que la va veure, va deixar el trombó més de pressa que corrents i tot seguit va parar la música... ..i és que acabava d'arribar la Maria, una altra nena per als Pujol...

...Per fi, l'Anna i l'Eulàlia Pujol es van adormir amb un somriure, de cap sobre els peus de la seva germaneta Maria. Nascuda, com diu la novel·la, a final del segle xxvi, imagineu-vos!

Val a dir que, a la novel·la, hi sortim moltes persones del Masnou, amics i amigues de l'autora.

És un regal que ens va fer. Quina sort! Fins ara el mostrava amb orgull; ara encara ho faré, ho farem, amb més satisfacció.

I encara vull deixar constància d'un detall prou divertit: la Maria Dolors és l'única persona al món que ha acon-

seguit que l'Anna tingués els cabells rossos i l'Eulàlia els tingués negres. Resulta que la Pilarín Bayés va confondre la gran amb la mitjana i els va canviar el color dels cabells en les diferents il·lustracions de la novel·la.

Gràcies, Maria Dolors, per l'amistat amb què ens vas honorar i amb aquest record delicadíssim en una obra literària teva.

Un dia tornarem a riure plegats... i no caldrà que fem més quilòmetres cap a les Escoles d'Estiu.

En *Pledebuit* a la M. DOLORS ALIBÉS

Benvolguda M. Dolors,

Ens has deixat, físicament, el passat novembre, als 68 anys, però el teu record entre els qui t'estimàvem i les teves obres perduraran per sempre.

Tu fores qui em va donar la "vida", en aquells inoblidables articles titulats "Fora de lloc" i signats per *L'escombriaire*, que feres des del març del 1988 al del 1992, als quals t'acompanyava el gos *Pledebuit*. Articles on deixaves anar la teva fina ironia i la teva crítica per la injustícia. Després, quan ho vares deixar, em vaig emancipar de la teva mà protectora i vaig decidir continuar escrivint el que veia, segons m'havies ensenyat, i fou sota el títol "Arran de sòl", que signava amb el nom amb el qual em batejares.

Has deixat un buit ple dels teus contes per a infants, més de quaranta, a més de les teves col·laboracions a *Cavall Fort*, *Tretze Vents*, *Avui*, *El 9* o *Catalunya Ràdio*.

Els teus mèrits foren guardonats amb diversos premis, entre ells el *Biblioteca Nacional de Munic*, el *Cavall Fort*, el *Freia* de Premià de Dalt o el *Vent del Port* de Tremp.

Els teus contes foren traduïts a diverses llengües, com l'aranès, el basc, el castellà, el francès i el gallec, fet que demostra, a més de la teva vàlua, la teva connexió amb la mainada de diverses cultures.

Per tot això, i pel que sóc incapaç de dir, de tot allò que el magí pensa i el cor estima, et dono les gràcies pels anys que he pogut compartir amb tu. Et portaré sempre al cor.

HA MORT LA DOLORS ALIBÉS

Per Josep M. Aloy

Tenia 68 anys. Només els qui la coneixíem sabem quin bé de Déu de coses ens perdem amb la seva mort. I com la trobarem a faltar. La Dolors era tot vitalitat i mostrava una capacitat per sorprendre's de tot, que era admirable. Mantenia una enorme complicitat amb les coses més senzilles i semblava que descobria el món cada dia. Sentia una veritable passió per les paraules i pel llenguatge, i sovint et feia parar esment en una paraula concreta i deia: "*M'agrada aquesta paraula, no la coneixia, me l'apunto*". Aquesta fascinació per la llengua suposo que fou la base damunt la qual va construir tota la seva obra literària, una obra fresca, alegre, senzilla i amb aquell deix d'innocència i d'ingenuïtat que no és altra cosa que una enorme capacitat d'observació i de sensibilitat i un bon recurs per apropar-se als lectors joves.

Només cal enumerar els títols dels seus llibres infantils i juvenils per comprovar aquest tarannà tan jovial i tan incisiu de l'escriptora: *Màquines d'empaquetar fum i altres invents*, *Això són rates comptades*, *Contes per refredar la sopa*, *Tres trifulgues i una vaca*, *Monstre busca monstra...*

Dolors Alibés va publicar el primer llibre l'any 1979 i no ha parat fins que la malaltia li ha arravatat de cop aquesta seva facultat de dibuixar el món de la mainada.

Malgrat la senzillesa dels seus arguments, Dolors Alibés creia en el poder de la literatura per ajudar a créixer i a madurar. Sabia que la canalla que llegeix és més sàvia i més viva perquè les experiències dels altres ens ajuden a fer-nos grans amb més recursos i amb més habilitats.

Recordo un dia que jo li demanava quins eren els bons llibres i la seva resposta, encara ara, ressona amb tota claredat. Va dir-me: "*Un bon llibre és el que deixa marca. La lectura que entra sense esgarripar també surt sense deixar rastre*." Una definició perfecta i que ella tenia en compte a cada nou llibre. Darrere d'una aparent simplicitat i frescor, darrere uns personatges gens maliciosos i d'unes aventures poc dramàtiques sempre s'hi amagava la força d'algun valor humà, una actitud solidària, un sentiment positiu cap als altres.

Els escriptors ens abandonen, però no moren mai. Tenim la sort que quan se'n van ens deixen una bona part del que foren. I la Dolors Alibés ens ha deixat, perquè en disposem, una trentena llarga de llibres. Tot un regal.

Foto de grup dels nois i noies nascuts el 1959

Poseu-vos en contacte amb nosaltres 607 293 143...farem un sopar.

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

DE TOT PER A AQUESTES BONES FESTES

Jordi Sala Transports

Per a encàrrecs 607 19 40 69

Dr. Barrera, 84, 93 555 39 28 de 6 a 9 del vespre
Teià

DOS MÉS DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82
EL MASNOU

FRUITES I VERDURES

PRIMERA QUALITAT

Mestres Villà, 115 · Tel. 93 540 34 74

el celler del mar

selecció de vins, caves i licors, vins al detall

GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Auto-servei

Mar-Blau

ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS

El regal de Nadal.

Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.

Fontanills, 2 · Tel 93 540 26 19

Qui és més lladre?

Per Joan Camps i Ortiz

Fa quatre dies escoltava amb gust el senyor José Zaragoza; no és qualsevol, es tracta del secretari d'organització del PSC, aquest partit de discurs d'estar per casa, de Ramoneta servil a la *Villa y Corte* i un magatzem de retòrica contradictòria segons el vent els vingui de llevant o de ponent. Zaragoza, també Miquel Iceta, aprofitant-se del cas Fèlix Millet, feien un tàndem d'eloqüència i hàbil punteria amb dards emmetzinats, presumint culpabilitats de CDC, el partit paradoxalment a l'oposició, sent la coalició amb major nombre d'escons al Parlament. Ho deien amb tanta convicció que, valga'm Déu!, qui podia dubtar de tan potent discurs? Si bé, fent memòria, en sentir-los, em recordaven aquell socialista de pro, José María Sala i Grisó, que amb to major posava a les cordes Jordi Pujol i Soley pel cas Banca Catalana, una conspiració política que un dia caldria destapar d'on i per què va sortir.

Per què deu ser que els polítics com més criden més constaten aquella dita castellana: *Dime de qué alardeas i te diré de lo que careces*. Perquè, si la Justícia és justa, a Jordi Pujol, van martiritzar-lo molt; però, si no recordo malament, va quedar-ne exculpat del cas Banca Catalana i, contràriament, José María Sala i Grisó, que s'omplia la boca amb presumpcions de culpabilitat envers Jordi Pujol, va haver de callar gairebé de seguida, ja que els noms *Filesa*, *Time Export* i *Malesa* van empaperar-lo fins al coll: un entramat d'empreses mafioses al servei del partit que avui governa la Generalitat. No cal tenir memòria històrica, parlo del 1997. Deia, doncs, que els cridaders Zaragoza i Iceta semblaven creïbles fins que de cop i volta s'han trobat embolicats en el cas Santa Coloma de Gramenet i, és clar, se'ls ha fet la boca petita per acabar dient que l'alcalde Bartomeu Muñoz és una bona persona: lícita i lleial apreciació quan es respecta la presumpció d'innocència, però d'execrable cinis-

me quan aquesta presumpció, amb la supèrbia de tenir patent de cors, sense estar lliure de pecat es tira la primera pedra, negant generosa presumpció recíproca, la d'innocència, als adversaris polítics. Zaragoza i Iceta, oradors magistrals, incitaven la ciutadania a fer un judici paral·lel i a condemnar anticipadament els seus rivals, tot basat en els indicis circumstancials, just quan al cap d'una estona, dintre casa seva, Santa Coloma de Gramenet, més que una palla a l'ull se'ls posava una biga sencera als morros.

Són tants els efectes col·laterals de l'estafa Fèlix Millet que haurem de donar-li gràcies per haver confessat la punta de d'iceberg dels seus delictes, la qual cosa ha provocat l'espectacular aixecament de catifes davant els potents ventiladors escampamerda, distinció i denominació d'origen dels partits polítics que ens governen i que, malversant, no s'han estat de res: informes innecessaris encarregats a la clientela, nepotisme conjugal en el repartiment de càrrecs, subvencions milionàries incontrolades, connivència i generositat d'entitats d'estalvi, etc.

Tot enmig d'una confusió orquestrada entre la legalitat i la licitud, que no té altre propòsit que embolicar la troca. Ara els vénen les presses i al mig d'aquest mal de ventre criden que volen fer el que no han volgut fer en vint anys: la Llei Electoral. Com podem creure que facin una llei electoral com cal, quan aquests nois i aquestes noies, fent-la només democràtica, es quedarien tots sense feina? També els ha agafat per prometre transparència. Aquí, com sempre, acabaran fent més grossa la nòmina que no podem pagar: posaran inspectors que inspeccionin els inspectors, policies que vigilin policies, informadors que informin dels informes innecessaris que tan bé alimenten propis i clientela; en definitiva contractaran un exèrcit d'assessors d'imatge que maquillin la dona del Cèsar perquè

només sembli honesta. Eficàcia d'autopista com la que uneix el Masnou amb Barcelona: una despesa de milions d'euros amenaçant els conductors amb el Codi Penal, posant limitacions a 80, lluminosos tipus Las Vegas, que donen les gràcies per complir-les, falsedats d'haver rebaixat la contaminació que hom comprova que, obeint disciplinadament la velocitat imposada, posa en perill la pròpia integritat, perquè el noranta per cent dels conductors no en fan *ni puto* caso, o sigui que la contaminació atmosfèrica és la mateixa i la burocràcia contaminant ha crescut innecessàriament i els qui conduïm submisament a la màxima velocitat permesa hem d'anar per la dreta per no fer nosa i evitar que ens fotin una pinya pel darrere.

Volen transparència, doncs és molt senzill, en lloc de penjar tanta propaganda partidista en els webs públics, que publiquin els comptes detallats de cada negociat, que facin públic el rànquing de particulars i empreses afavorides pels contractes de cessió de sòl i de subministrament, que donin noms i cognoms coincidents d'alts funcionaris i la seva consanguinitat amb empleats a dit i llocs de confiança. Si és molt fàcil, només calen uns quants *pendrives* advocats a l'espai cibernètic i posar-los a disposició de la ciutadania

Continua a la pàg 47

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

Una lleugera brisa fina com una daga va aconseguir que les fulles sonessin com un quartet de corda fent un andante en to menor. Ell sentia aquella música amb quietud calmosa mentre es dirigia cap al proper riu. Un tronc mig podrit va ajudar-lo a travessar aquell fil de plata que xiuxiejava una harmonia dolça i contínua. Els oms s'alçaven majestuosos, treien el seu llarg coll per sobre d'alzines i roures i fitant un cel de plom, que anunciava la proximitat de la pluja.

Un cop a l'altra banda aprofità un dels darrers raigs de sol per estirar-se sobre la catifa d'herba encara humida per la rosada. Quin plaer pensà; haig de venir en aquest paratge amb ella i ensenyar-li aquesta sensació de pau, els sons que m'omplen les orelles i les visions que vessen pels meus ulls i el tacte de la pell amb el vent de tempesta i l'olor de la vida que mai no s'atura i sempre ens ensenya que es gairebé un miracle aquest equilibri, aquesta eclosió de vida.

Amb aquest pensaments es trobava quan una flaire perillosa se li endinsà per les sensibles narius i es va dir: Alerta, el depredador és a la vora, cal preparar-se per al pitjor.

Un tret estripà el silenci, un tros d'escorça de l'arbre proper va saltar esmicolada en mil bocins i petits fragments varen caure-li a sobre. S'alçà tot d'una i fugí rabent.

Una corrua de gossos corrien per encalçar-lo, però ell coneixia bé el bosc i s'endinsà per les brolles més atapeïdes cercant la protecció de les ombres. Malgrat el seu esforç, aquells cans feien bé la seva feina de sicaris de l'animal ambiciós, de l'animal salvatge, aquell que mai no en té prou i que només desitja una cosa: posseir-ho tot.

Ple d'esgarrinxades va fer un darrer esforç per aconseguir entrar en una cova que havia vist uns metres per sobre d'ell. Un cop dins, tallà fins i tot la respiració per tal que aquella colla ni el veiés ni el sentís. Dissortadament, com ell, tenien bon olfacte.

Envoltada pels gossos, la boca de la cova era la porta de la seva presó. Un d'ells, potser el cap, el va mirar amb aires de victòria. Els segons esdevenien eternament lents, les mirades es creuaren directament i el gos guia va dir-li:

– Llop, estàs perdut; el meu amo aviat sabrà que ets aquí.

– Com pots vendre'm així si som gairebé germans?

Per un instant aquell mercenari va dubtar. Tenia raó el llop, eren iguals i mai no havia pensat en aquesta evidència, ell feia el que li manava aquell home i els altres gossos el seguien perquè era el més fort, però aquella pregunta el tenia confós.

– Com et dius, llop?

– Potes blanques. El meu pare era un llop albi, però la mare era una gossa de la teva espècie, per això puc parlar amb tu.

– I tu, com et dius?

– El meu amo em diu Baldufa, però el meu nom és Cor Valent.

Els altres gossos escoltaven atentament la conversa i es miraven els uns als altres tot fent comentaris en veu baixa. Amb una sola mirada del cap van callar, van entendre que Cor Valent estava a punt de prendre una decisió.

– Està bé, llop, no vull retenir-te perquè això significa la teva mort i, a un mig germà, això no se li pot fer.

– Gràcies per entendre que no sóc el teu enemic.

A poc a poc Potes Blanques va encarar muntanya amunt i, quan era a una distància prudencial i sabent que els gossos no el traïrien, es va aturar per reposar i fer un nou cop d'ull a aquella corrua de gossos que li havien donat una oportunitat. Va veure arribar un home, que portava una d'aquelles armes que els podia matar. Esporuguit, es va ajupir una mica més fins a tocar amb la panxa a terra.

L'home estava escridassant Cor Valent i donant-li puntades de peu i cops amb un pal i dient-li que era un gossot vell i llardós que no servia per a res. De tants cops que rebia, el gos va caure per terra. El depredador perdia el control i gallejava que mataria el gos perquè l'havia vist com deixava fugir el llop. Els cops eren cada cop més forts i el gos ja ni es bellugava. En Potes Blanques, del seu amagatall estant, veia aquell crim miserable i la por el tenia paralitzat. Tot d'una, després d'un udol més terrible que els anteriors, va decidir-se per ajudar a qui abans l'havia ajudat a ell.

Baixà sigil·losament per aquell pendent fins a situar-se sobre una roca a uns dos metres d'aquell home cruel. Va saltar-li sobre, el va fer caure i el va fer rodolar per un teraplè. L'home va quedar estabornit uns metres per sota d'ells.

– Vinga, Cor Valent, fugim!

Amb el cos malmès, però amb la determinació de fugir d'aquell salvatge, el gos i el llop van agafar el camí que els portaria a l'inici d'una llarga amistat.

*Tallers Masnou
us desitgem Bon Nadal
i un feliç any 2009*

TALLERS MASNOU
1923-2009

Genís Oliveras, S L. Tallers Masnou

Exposició venda i taller. Àngel Guimerà, 14. 93 540 31 57
www.nissan-4x4.com

Taller RACC assegurances.
5% de descompte en les reparacions
a tots els socis del RACC.

Informa-te'n a:

Verema Autos sl
serveis multimarca

República Argentina, s/n. 93 555 11 54
El Masnou veremaseguros@terra.es

IL·LUMINACIÓ

**Aquest Nadal il·lumina la teva llar al millor
preu i baix consum. Vine'ns a veure**

Tenim tota mena de material elèctric.

J.F. Kennedy, 20-22 nau A. (Cantonada amb el Camí del Mig) 93 540 33 47 el Masnou

www.mosiluminacion.com · comercial@mosiluminacion.com

Taller de puntaires **Can Basomba**

*Aquest Nadal regala
artesanía*

Mocadors, punts de llibre,
punts per a tovalloles.

Punts per encàrrec

Sant Antoni, 24 (darrera la botiga) el Masnou
669 842 374 - Ma. Rosa

**PROMOCIONS
BOLART SL**

**Construcció
i reparació d'obres**

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: 93 540 04 13

Històries de la vila

Per Joan Muray

LA CAPELLA DEL CEMENTIRI 1909-2009. 100 anys

Fa cent anys que es va inaugurar aquesta capella, que centra el Cementiri Municipal del Masnou. Fou costejada pel patrici masnoví Bonaventura Fontanills i Rosés, que també havia col·laborat en l'ampliació de la Casa Benèfica.

El Cementiri Municipal fou un projecte de l'arquitecte municipal Miquel Garriga i Roca (1808-1888), que, posteriorment a la seva data d'inauguració, el 1867, fou transformat pel nou arquitecte, Gaietà Buigas i Monravà (1851-1919), i finalment pel mateix Bonaventura Bassegoda i Amigó (1862-1940), també arquitecte municipal.

La capella, doncs, fou un projecte de Bonaventura Bassegoda, les imatges foren obra dels escultors Rafael Atché i Pere Carbonell, els metalls de Nicolau Gelabert, els ornaments litúrgics de les Germanes Trinitàries i l'obra a càrrec dels mestres d'obres masnovins Francesc i Joan Renter i Vidal.

Anem, però, a la documentació oficial per veure'n, no sols la cronologia, ans també les característiques.

L'arxiu de l'arquitecte constructor, Bonaventura Bassegoda, així com altres fonts ens donen aquesta cronologia:

– **25 d'agost** del 1907, data dels plànols.

– **30 d'agost** del 1907, data de la col·locació de la primera pedra.

– **30 de desembre** del 1907, acceptació de l'ofertament de l'Ajuntament per a la construcció de la capella.

– **Any 1908**, data de construcció la porta principal, al timpà de la porta de la qual hi ha una mandorla amb l'escut del Masnou i la inscripció "Beati mortui qui in Domino moriuntur".

– **28 de gener** del 1909, inauguració solemne de la capella.

Es va posar la primera pedra el divendres 30 d'agost, dia de Santa Rosa, per homenatjar la persona mercès a la qual, indirectament, es podia dur a terme aquesta obra en bé del poble, Rosa Fontanills i Rosés, la qual, en dei-

Acte de benedicció de la primera pedra

xar, ella i el seu marit, Domènec Sitjàs, la seva fortuna al seu germà, Bonaventura Fontanills i Rosés, aquest costejà la construcció de la capella del Cementiri.

L'acte, que va aplegar una gran gornació de masnovins, fou presidit pel clergat parroquial amb gonfanons i creu alçada, presidit per Mn. Pineda. L'alcalde, Tomàs Fàbregas i Maristany (1), fou l'encarregat de tirar-hi el morter, així com el benefactor, Bonaventura Fontanills, i en foren testimonis Pere Grau Maristany i Pere Pagès, i és clar, l'arquitecte, Bonaventura Bassegoda.

Després es va signar l'acta (2) i fou col·locada dins un pot de vidre amb medalles i monedes de l'època, així com una joia de la germana del donant, tot lacrat i posat dins d'un buit de la

pedra, i es baixà després de segellada. Acte seguit, tots els convidats baixaren amb els seus carruatges cap a l'Ajuntament, on l'alcalde els obsequià i on també es va donar almoines als veïns més necessitats.

L'Ajuntament volia fer palès el seu reconeixement vers el donant, però aquest no en volia acceptar cap de cap mena (volien dedicar-li un carrer), i només va acceptar que el carrer es posés en memòria de la seva germana, és l'actual carrer de Santa Rosa.

I ara vegem les característiques de la capella.

Està ubicada, segons el projecte de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca de 1868, orientada de nord a sud, tal com les esglésies gòtiques.

És l'edifici de major alçada del cementi-

Bonaventura Fontanills posant la primera pedra

ri; destaca la nau central, que s'aixeca per sobre de les capelles laterals i l'absida. La simetria queda marcada per aquesta capella, així com la visualització, tal com als cementiris romans.

La planta és basilical, tot i que només s'hi vegi reflectit al creuer, les capelles laterals i l'absida. Aquesta absida té una semblança a la de la Seu Vella de Lleida. La nau central és tal com a l'exterior, centrada per l'avinguda que formen els mausoleus.

El pòrtic, de característiques romàniques i marc peraltat. Les arquivoltes d'ambdós costats descansen sobre dues columnes d'estil medieval. Les canals (per a sortida d'aigües) neixen d'un cap de biga amb element floral.

La porta és rectangular, centrada pels capitells i les columnes, així com per l'arc rebaixat, el que porta la inscripció abans esmentada i l'any 1908.

El frontó acaba amb coberta a dues aigües en base a arcuacions romàniques i a l'interior ornaments de la quadríflica, al vèrtex, l'espaldany d'una campana.

L'escultura que corona l'edifici correspon a l'àngel de la guarda, que des del cim domina tot el recinte.

A l'avantsala de la capella hi ha les escales que porten a la cripta. L'escala té barana de barrots arriats de ferro forjat. El creuer és de plata quadrada i volta octogonal, i tot l'espai és il·luminat per tres finestres gòtiques de vidres emplomats. Quatre arcs ogivals rebaiats i quatre columnes n'aguanten tota la volta.

Les capelles laterals no semblen fetes per ocupar cap altar. Als plànols no hi apareix cap referència. La rosassa domina tot l'espai amb els seus colors vius com té.

L'altar, dissenyat també per Bassegoda, no fou construït, però sí la pica de l'aigua beneïta, de marbre blanc sobre tres columnes, variants dels capitells dòrics ornamentats també amb vegetació quadríflica. La sagristia es comunica amb l'absida i les capelles laterals per mitjà de portes ogivals. És de planta quadrada i coberta de volta, amb finestra ogival i vitrall llis de color groc. Al fons de la nau central, a tocar l'absida, presidia l'estança una escultura de "La Pietat", de l'escultor Rafael de

Autoritats sortint de l'acte. Observeu que al fons de la imatge es veuen les muntanyes "verges" i el camí que puja al turó de Monar, i a mà dreta el Pi de l'Indià solitari.

Atxer, que també n'havia fetes altres per a la mateixa capella.

La cripta, que ocupa tot l'espai de la capella, el que té de més interessant és el sistema de columnes que sostenen les bigues de les voltes. Una variant de l'estil romànic, amb base circular i capitell de major proporció a la base, estan estucades en fred.

Les bigues són d'acer i sembla ser que fou l'únic element emprat a la seva construcció.

Els nínxols de la cripta, adossats verticalment a les parets, havien d'allotjar en un principi els més pobres de la vila, així com la realment benefactora, Rosa Fontanills.

Els materials emprats, tant per columnes, murs, arcs, pòrtics, escales i pilas-

tres, tots són de pedra natural. Els maons només són emprats a les voltes i columnes de la cripta.

Totes les reixes de protecció de finestres són també de ferro forjat, amb disseny del mateix arquitecte, amb estil *art nouveau*.

En fi, una obra que reflecteix diversos estils i materials de construcció, com el romànic, el gòtic, el mossàrab i l'*art nouveau*. Tot un fidel reflex del modernisme català.

L'acte de la inauguració fou en un gèlid matí del dijous, 28 de gener del 1909; la fredor d'aquell matí d'hivern era deguda al fet que la nit anterior havia nevat a la nostra vila.

Després de la benedicció a càrrec del rector, mossèn Domènec Pineda, en

Exterior de la capella, amb les autoritats sortint de l'ofici amb motiu de la inauguració.

L'altar major

**CENTRE DE
ESPECIALITATS ODONTOLÒGIQUES**

Dr. M.L. Cortes Salgado
Metge - Estomatòleg . Col. n° 14.296 -2.548
C./ Juan XXIII, 34 baixos 2ª . 08320 El Masnou
Telf. 93 555 65 18 - 93 540 05 29 Fax. 93 555 65 18
Email: montse@cdcortes.e.telefonica.net

Es un plaer per mi presentar-vos el meu nou equip de professionals.

Dra. Noguera
Col. n° 3256
Màster en Implantologia
i Rehabilitació Oral

Dr. Dou
Col. n° 4278
Conservadora
Pròtesis

Dra. Alvarez
Col. n° 4707
Màster en Ortodòncia

**Primera
visita i
pressupost
GRATUÏT**

Perquè vostès puguin continuar confiant amb la nostra tasca i
poder conèixer els nostres col·laboradors la primera visita i
pressupost serà totalment gratuït.

Acceptem mútues Telf. 93 555 65 18 - 93 540 05 29

EL MASNOU

serveis

**SERVEIS DE
NETEJA I
DE MISSATGERS**

***Bones
Festes
de Nadal***

**93 555 76 61
609 72 65 16**

Finques Puig s L

Serveis immobiliaris en general

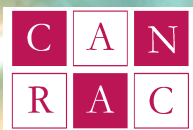

**Administració i venda de pisos,
cases, terrenys i rústiques**

Propietat horitzontal, Assessoria jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 · **93 555 10 60 / 17 61** · info@finquespuig.net · el Msn

www.canrac.com

Comandes abans del 18

93 555 16 64 Mestres Villà, 101, el Masnou

ARMERIA I PESCA

www.lamic.net

Mil idees per regalar en aquestes festes

Mataró

Sant Antoni, 27
08301
93 796 14 25

Arenys de Mar

Platja de Cassà, 54, 62
08350
93 792 07 99

El Masnou

Mn. Jacint Verdaguer. 20
08320
93 555 20 07

TOTA MENA D'ESQUERS, TRAMITACIÓ DE PERMISOS, LICÈNCIA DE CAÇA I PESCA, TALLER DE REPARACIÓ, ARCS ESPORTIUS I DE CAÇA, COMPLEMENTES I MATERIALS PER AL MAR I LA MUNTANYA.

**Presentant aquest
anunci tindrà un
10% de descompte**

Autoritats sortint de la inauguració

nom del Vicari General de la Diòcesi, es va celebrar un ofici solemne, presidit pel reverend Melchor Escudero, assistit per Mn. Pau Ferrer i Mn. Àngel Ribas, que fou cantat per la recentment creada capella parroquial gregoriana, el cor de la "Catequística de Sant Pere" (3).

Al migdia, totes les autoritats, acompanyant el donant, Bonaventura Fontanills, s'aplegaren a la Sala Consistorial, on se celebrà un banquet, i a la tarda s'hi féu entrega solemne de les claus del recinte.

Anys més tard el "cronista masnovi", Jaume Bertran i Collell, va escriure, amb motiu dels cinquanta anys de la inauguració de la capella, una sentida crònica, que es va publicar al diari *La Vanguardia*. Era l'any 1959.

Posteriorment a aquesta data, es van produir robatoris al Cementiri Municipal. Els lladres, pensant-se que seria de gran valor, ja que era daurada,

s'endugueren la palma que sostenia l'àngel que corona la capella.

Al mateix "acte", els lladres també feren saca amb les cadenes del panteó de Pere Grau Maristany i Oliver, comte de Laverna, que eren de bronze i modernistes, així com la trompeta de l'àngel del

Els comensals del banquet celebrat al Saló de l'Ajuntament amb motiu de la inauguració

panteó dels Estaper i Cuyàs del Bosch (de ca l'Estudiant).

NOTES

- 1- Alcalde de l'1/1/1906 a l'1/7/1909.
- 2- Acta feta en català i espanyol, fet força insòlit aleshores.
- 3- Vegeu butlletí de *Gent del Masnou*, núm. 260, desembre del 2008. Aleshores donàvem com a data de la seva constitució l'any 1912, però per aquesta acta podem veure que el gener del 1909 ja estava constituït.

FONS CONSULTATS

- "La Il·lustració Catalana", de febrer del 1909.
- "Ilustración Católica", de La Hormiga de Oro, del 6 de febrer del 1909.
- Arxiu Bassegoda, de l'Arxiu Històric Municipal del Masnou.
- "Masnou 1928", de P.J. Bassegoda. Edicions i publicacions Iberia. Barcelona 1928.
- *La Vanguardia*, de 24 de gener del 1959. En un article signat per J.B.C. (Jaume Bertran i Collell).
- El cementiri del Masnou, un museu a l'aire lliure (segles XVII-XXI). La Roca de Xeix. Núm. 27, de Miquel Rico i Marta Roig. El Masnou 2006.

AQUELLA PERDUDA ARCÀDIA

Per Jordi Canal i Solé

Conte premiat al concurs de Catalunya Ràdio (del programa *El Suplement*) al darrer trimestre.

La vella, encorbada pels anys, avançà lentament pel polsegós camí de carro i s'assegué en aquella grossa pedra. Als seus peus, més avall del talús que s'iniciava al costat del camí, els cotxes avançaven sorollosos per la nova carretera.

El tacte de la pedra sota la faldilla de llana li féu venir records oblidats als plecs de la memòria. Aquella pedra havia estat el tro principesc dels seus jocs infantils, el testimoni de les corredisses descalces amb la canalla del poble, el vigilant de les becaines de les tardes d'estiu sota l'ombra d'aquell om esplendorós, que ara havien tallat per fer lloc a la carretera.

Enyorà l'herba alta, verda i tupida dels camps, que havien omplert la fondalada, on ara corria el monstre d'asfalt. I recordà amb nostàlgia els aiguamolls encanyissats del fons de la plana, on l'aigua havia estat un mirall per al cel blau de les vacances estivals, on els espiadimonis de colors brillants solcaven l'aire amarat del concert de les granotes.

Els ulls de la vella s'humitejaren com la primera vegada que els camps van ser expropiats per a fer-ne la carretera. I tornà a plorar com quan assecaren els aiguamolls per fer-ne el centre comercial. Amb les mans nuoses, tremolant d'impotència, palpà la pedra desgastada i s'aixecà amb dificultat. Sense mirar enrere, els ulls vessant encara amargues llàgrimes pels records esborrats a cops d'excavadora, s'allunyà pel camí de carro.

Demà començarien les obres per aplanar el talús i fer-hi cases.

Gairebé tot això és veritat

Per Carles Maristany

MAI NO ÉS PROU TARD...

Vaig ser cridat a files per anar a servir a la Marina de Guerra, per incorporar-me al "Cuartel de Instrucción de Marinería", el primer dia de gener de l'any 1951.

No era mariner encara quan esdevingué el fet que vull relatar-vos. Era tan sols, segons una dita de l'època, "un caloyo". S'era mariner en finir el curs d'instrucció i deixar el quarter per embarcar o anar a un destí a terra. La instrucció no era pas tan severa com la presenten les pel·lícules americanes, allò de: "Señor, sí señor" dit sense mirar el superior i amb veu molt forta, tibet com un rave, pit enfora i mirant a l'infinit. Tot i això, el lema imperant deia:

"El que manda más, sabe más y siempre tiene razón".

Serveixi el que antecedeix com a preàmbul per justificar la resta del meu relat, ja que la "culpa" és del senyor Joan Camps i Cubias, que en el seu llibre, ple d'aventures, records, viatges a ultramar i fets de guerra, té la sensibilitat de recordar entre d'altres el seu mentor, el senyor D. Agustí Gibernau i Maristany, en la llista d'agraïments, en l'última pàgina del seu llibre "Notes íntimes d'un navegant". Arribat aquí, ara ja puc continuar amb els meus records. Em seguiu?

Recordo que era l'estona de "recreo", d'esbarjo, entre els exercicis d'instrucció militar, gimnàstica o quelcom de semblant. El pati era ple de gom a gom i jo, pelat i amb menys pèls que una bombeta, allà al mig de tots els altres caps rapats.

De sobte davant meu s'obrí un passadís, un corriol per on avançaven dos senyors, l'un era el "Sr. Comandante del Cuartel de Instrucción de Marinería", Don Luis Verdugo Font, i l'altre Don Agustín Gibernau Maristany, capità del vapor "Ría de Vigo". No recordo si vestien uniforme o anaven de paisà.

Jo, amb la certesa d'haver-los reconeguts, vaig quedar-me immòbil, palplantat. Quan van arribar a la meua altura vaig posar-me firmes i vaig saludar-los a la veu, ja que anava descobert. Poc més o menys així:

— "Asus órdenes, mi Comandante, saludo al Sr. Gibernau, ¡qué agradable sorpresa!" El torbament, l'inesperat no donaven pas per a més!

— ¿Tu aquí? ¿En Maristany, el noi de Can Carlets? ¿Què saps de casa?— varen ser les paraules de presentació.

Tots pelats al zero i vestits igual d'uniformats no pensava que em reconeguéssim, però va fer-ho.

Llavors, després d'una curta conversa que ja no recordo, el seu comiat precedí la continuació d'aquell amigable passeig d'ambdós personatges. L'encontre, la presentació, la minsa conversa mantinguda portaria cua. Vegeu: uns dies després, l'oficial al comandament de la brigada a la qual jo pertanyia, va cridar-me i em digué que em presentés al comandant cap a una hora prèviament per ell determinada. Vaig acudir-hi amb la cua entre cames. Per què jo? Què passa? Aquella broma a un company podria tenir tanta importància? Aviat, però, vaig sortir de dubtes.

Després de passar pel sedàs al cos de guàrdia i ja dins del seu despatx, un cop que quedàrem sols, les paraules del comandant amollaren la rigidesa dels membres tensos i, seguint les seves indicacions, en prendre seient vaig remarcar la lassitud de les meves cames. Després de més de mig segle, la memòria ja se'm fa difícil, impossible de precisar la conversa mantinguda. Si més no, com que "gairebé tot això és veritat", m'atreviré a esbossar-ne una, la que més s'ajusti a la realitat viscuda.

Llavors va començar dient:

—L'altre dia, en la trobada que férem tot passejant amb el meu amic Agustí Gibernau, aquest va demanar-me si m'era possible fer alguna cosa en favor

teu i ho deixà a les meves mans. Doncs bé, què puc fer per a tu? A què et dediques? Què t'agradaria fer?

Vaig dir-li que em dedicava a la pesca amb el pare i l'oncle, i que ajudava la mare en la carnisseria que regentava, en les feines a l'escorxador i a l'obrador esquarterant, desfent i desossant. Ara bé, el que més m'agradaria era poder embarcar en el *Juan Sebastian Elcano* i fer una travessia rodona.

—L'*Elcano* està de viatge d'instrucció i no tornarà a Cadis fins al mes de... llavors... veurem per donar l'empenta. Podria ser possible embarcar-te ja que tot sovint porten algun cap de bestia viu en travessies llargues i tinc coneixement que els animalons s'ho passen molt malament el dia que un inexpert vol convertir-los en hamburgueses o bistecs. La teua estada a bord podria ser profitosa. Quedem així?

—D'acord, senyor! Vostè, però, aquí té molta feina i responsabilitat i fins al mes de tornada del vaixell pot oblidar-se d'en Maristany i d'*Elcano*. Així, doncs, em dóna permís per escriure-li quan arribi a Cadis?

—Pots escriure'm sempre que vulguis.

—Moltes gràcies pel seu interès i atencions cap a mi.

I ens acomiadàrem... jo amb un gest militar, ell amb un benèvol somriure.

El paral·lelisme de l'acció feta per D. Agustí vers el senyor Joan Camps i anys després a mi mateix em dóna fe de la seva patent benevolència i altruisme, que mirava pel bé d'altri, en especial si era amic o vilatà.

Aprofito ara l'ocasió que em brinda aquest Butlletí per fer present i notori el meu agraïment i fer-ne ensems sabedora la seva família i filles, lectores de Gent del Masnou, de la gran figura del seu estimat pare.

I ara un petit incís: El senyor Gibernau no feia sonar la sirena, tot i ser fervent devot de la Verge, quan passava per davant de l'ermita de la Cisa. Ho feia, coneixedor dels fons marins del Masnou, tot passant molt aterrat, fregant el banc de sorra dels Colls, i la seva trucada era contestada per l'Ajuntament saludant-lo arriant a mig pal tres vegades la bandera espanyola.

Fou:

Capità de la Marina Mercant
Creu del Mèrit Naval amb distintiu blanc
Medalla d'or de la Creu Roja Espanyola
E.P.R.

Teatre capital

Per Rosa M. Isart
Fotos: M. J. R. Lucas

No val a badar

Primer de tot felicitem l'escriptor **Josep M. Miró** (Vic, 1977), que el dissabte 21 de novembre de 2009 va rebre el prestigiós Premi Born de Teatre 2009, que atorga la societat cultural Cercle Artístic de Ciutadella de Menorca, per la seva obra teatral *La dona que perdía tots els avions*. La felicitat i la dotació que dona aquest premi és ultraterrenal!

El mes l'enceta la Sala Beckett, que el dia 1 proposa una **taula rodona sobre la dramaturgia francesa actual**, que tindrà lloc després de la lectura (a les 20 h, amb Manel Barceló, Pep Jové, Óscar Muñoz i Manel Sans) de *Per riure, per passar l'estona*, de Sylvain Levey (que la dramaturga Helena Tornero ha traduït al català). Hi participaran els autors David Lescot i Sylvain Levey i hi actuarà de moderador Michel Didym.

Del 2 al 13 de desembre la premiada obra teatral **Xandal** de **Berta Errando** (podeu visitar el web de l'actriu) es representa a la **Nau Ivanow** (c/Hondures, 28-30, metro: Sagrera), un recinte que el dilluns 14 acull també a les 21 la lectura dramatitzada d'*Un racó al cafè de la granota*, de Jesús Moncada (Mequinensa, 1941-Barcelona, 2005).

A partir del 9 de desembre, *Asufre*, una sàtira que reintepreta el món del cabaret literari, per la companyia **Dei Furbi** (dir. Gemma Beltran), puja a l'escenari del **Teatre Tantarantana**. Amb Marc Vilavella, Òscar Bosch, Robert González i David Marcè, aquesta comèdia on trobarem textos del Dant, Sartre o bé Goethe, constitueix la nostra especial recomanació del mes.

Del 17/12/2009 al 03/01/2010 podrem gaudir de l'espectacle *Tocatina* a l'**Espai Brossa**.

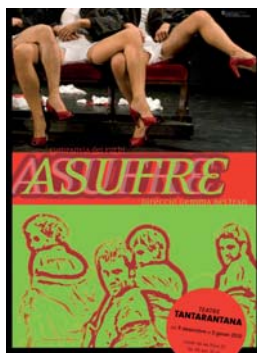

Foto gentilesa Espai Brossa

Amb direcció de **Lluís Solà**, la proposta agrupa quatre "accions musicals", fruit de la col·laboració, en èpoques diferents, de la poesia escènica de Joan Brossa (Barcelona, 1919-1998) i de la música de Mestres Quadreny (Manresa, 1929). Pel descans de Nadal, podeu aprofitar per visitar la fundació (c/ Provença, 318) que ret homenatge al nostre personalíssim poeta: www.fundacio-joan-brossa.org.

El mateix dia 17 (en cartellera fins al 3 de gener de 2010) ens desplaçem al **Teatre Nacional de Catalunya** (TNC, Sala Gran). L'espectacle **Llits**, amb dramaturgia, direcció, escenografia de Lluís Danés, música de Lluís Llach, moviment de la ballarina **Mar Gómez**, i amb la intervenció de la cantant **Lidia Pujol** (de fàbula!), ens portarà el circ i la màgia necessaris per fer el canvi d'any.

Del 21/12/09 al 05/01/10, el dilluns i el dimarts, la masnovina **Victoria Szpunberg** (Buenos Aires, 1973) té a escena a la Sala Beckett la seva obra *El meu avi no va anar a Cuba*, una peça metateatral i metabiogràfica sobre la fragilitat de la memòria, l'exili i la **dictadura argentina**.

El 30 de desembre (fins al 10 de gener) el **Cirque du Soleil** respira al Palau Sant Jordi, a través del macroespectacle *Salimbanco*. El salt al nou any ha de ser sense por. Petons.

Llits
Foto Eliene Usdin

Bon Nadal

NÚRIA FLÓ

DECORACIÓ - INTERIORISME

CORTINES · ESTORS · VÀNOVES · EDREDONS · CATIFES · TAPISSERIES

Decoració:

Mestres Villà, 33,
93 555 02 40

Interiorisme:

St. Miquel, 15,
93 540 10 25

El Masnou

Can Mai Tanquis

XARCUTERIA - VINS - CAVES - PLATS PREPARATS

93 555 62 75

PINA
MODA-HOME

93 540 87 78

el cullerot

93 540 97 41

GRUPO SOMA

**FINQUES
SOL**

93 555 95 98

PRONATURA

93 540 32 55

Pa i Pipa
Fleca Croissanteria

93 540 88 22

**PAPERERIA
EL MASNOU**

MARTA CAMPALANS TORRES

93 555 76 21

Perruqueria home

Joan Vila

93 540 07 49

LA GINESTA
BAR-CAFETERIA 93 540 21 77

Teràpies naturals
Carme Rigat

93 540 89 93

Carrer Sant Felip

Estem d'estrena

Els comerciants del carrer Sant Felip volem agrair als nostres clients i amics la seva fidelitat i paciència durant aquests mesos d'obres.

Gràcies a tots i

Bon Nadal

Clínica Dental

Dra. Ma. Carmen Bosch i Garcia
Mèdica estomatòloga

93 555 57 55

Jul's

Espai de bellesa 93 540 96 31

Assegurances

Amigó - Garrido

93 555 92 02

Petit Regal

93 540 05 14

Arran de sòl

Per Pledebuit

Oh meravella! Oh, que bonic! Oh, quina harmonia! Oh, quins materials! Oh, que pràctic! Oh, quin disseny! Oh, oh, oh, etc. I així podria estar-me ratlles i més ratlles lloant les noves obres municipals, els nous edificis municipals, les noves places municipals, etc., etc. I fins i tot els municipals; tot és encantador, perfecte, útil, etc., etc.

No sabeu pas, conciutadans bípedes, la immensa sort que tenim de poder gaudir d'una gent tan interessada en el poble, en el benestar dels ciutadans, etc., etc. Mai no serà prou el que se'n digui ara, no sols dels qui manen, dels qui decideixen, dels qui administren, dels qui vetllen per nosaltres, sinó també dels qui dissenyen aitals obres, dels qui pensen per nosaltres, etc., etc.

Imagineu-vos, si això ho pensem ara, en calent, què no serà el dia de demà, dintre d'uns anys, uns lustres, unes dècades, o potser fins i tot un segle, quan tot l'entusiasme s'haurà refredat i es veuran millor les coses, quan el que pugui haver-hi de lleig, de mal fet, de barroer, de poc gust, el temps ho haurà esborrat com passa sempre, que ens oblidem del que no ens interessa i només recordem allò que ens féu feliços (que savi que és el magí), aleshores deurà ser com si ho haguessin fet, o fet fer, els mateixos àngels, éssers sobrenaturals que no ens mereixiem.

Sí, vilatans, estic parlant de la meravellosa plaça i aparcament de l'antic mercat, del nou edifici d'on hi havia Correus, de l'anivellament del Camí Ral, dels terraplens entre vorera i carretera, del carrer de Sant Felip i potser encara em descuido algun indret o obra, que tantes n'hi ha que n'he perdut el compte. I ara, concretant o personalitzant, com es diu ara, anem a pams, com sempre s'ha dit, i vegem algunes particularitats de les obres esmentades.

La plaça de l'antic mercat: encantadora, fins i tot les escales que cauen i l'edifici d'alt *standing*! **L'edifici d'on hi havia correus:** que bé que harmonitza amb els edificis de l'entorn, i quina amplitud de voreres, i quin respecte pels espais verds!

L'anivellament del Camí Ral: perfecte, fins i tot els carrers que queden més fondos!

Els terraplens del Camí Ral: fabulosos, així encara quedarà menys tros de vorera, i amb les bicicletes que hi circulen junt als vianants, hi tindrem una més estreta convivència!

El c/ de Sant Felip: ha estat un goig passar tants i tants mesos fent marrades per altres carrers, fent gimcanes, perdent diners els comerciants, per (encara no s'ha acabat) veure'n el resultat; que, si tot és com els fanals tan formosos, pràctics i que no destorben gens, deurà ser com estar al paradís quan hi circularem!

Bé, ciutadans, o vilatans (que m'agrada més), deureu pensar que m'he passat o que cerco algun càrrec o que necessito algun canvi de qualificació urbanística. No, res de tot això. Simplement és que, quan ho vaig escriure, anava pet o m'havia engatat, com vulgueu dir-ho. En fi, que anava trompa.

Apa, bup, bup.

Anecdotalari

Per Joan Maresma

NOU I NOU FAN DIVUIT

Això no sé si és cert, si és verídric, o bé és una brometa que contava la gent de mar que, com sabem, es passava llargues temporades fora de les seves llars, a vegades més d'un any i, quan tornaven, és clar, es trobaven amb la família canviada, algun parent havia mort, els fills crescuts i fins i tot en trobaven un de nou si no feia més de nou mesos que se n'havien anat.

Però el que explicaven els marins d'aquells temps, tot rient, era d'un mariner —un manobre de bord— no gaire llest i una mica curtet. el pobre, del qual deien que feia tretze mesos que era fora de casa seva navegant per aquests mons de Déu i que, quan va tornar, la seva dona acabava de tenir una bessonada, tot i que ell, en marxar, no sabia que estigués embarassada.

Deixant de banda el rebombori i les murmuracions que va haver-hi pel poble, la mare i la família temien la reacció del pobre "pare" quan arribaria i en trobaria dos de nous a casa.

Per sort, trobaren un veí, bona persona, que s'oferí per anar a esperar-lo i fins es comprometé a contar-li-ho tot a la seva manera per tal que no s'enfadés i acceptés els fets. I tal dit, tal fet. El dia que va arribar el va anar a esperar al port i de camí cap a casa li va explicar el que havia passat: — Mira noi, a casa teva trobaràs novetats; la teva dona ha tingut una bessonada, dos nois molt macos, que són fills teus.

— Com que són meus?..., no pot ser que siguin meus —contestà—. Que no saps que fa tretze mesos que sóc fora del Masnou? Com pot ser que siguin meus? La meua dona m'ha enganyat i qui sap qui en deu ser el pare. El que sé és que meus no són!

— Sí, home, potser sí que tens dret a malpensar una mica, però no perdis la calma que jo t'explicaré els fets sense apassionar-te: reflexiona, pensa i raona encara més bé. T'he dit que tens una bessonada, oi? Doncs, fes els comptes ben fets. Nou i nou fan divuit, oi? Veritat que divuit mesos enrere tu eres a casa teua, amb la teua dona, fent vida marital, oi? Això és veritat o mentida?

— Potser sí que tens raó...

— I tant que en tinc de raó, home; que no ho veus?

— Jo no hi havia pensat que nou i nou...

— És clar, nou i nou fan divuit, ja t'ho deia jo.

I així el convencé i va arribar a casa i es va alegrar de l'esdeveniment i, fins que es morí, va creure que era el pare dels fills de la seva dona.

CONCURS

Qui és aquest personatge?

Per Antoni Ferrero

Amb aquest article-concurs convidem a participar tots els lector, d'acord amb les bases següents: Cal endevinar de quin personatge estem parlant i comunicar-ho a la redacció del Butlletí mitjançant correu electrònic (gentmas@suport.org) o per correu ordinari (c/Dr. Agell, 9, 08320 el Masnou) indicant el nom del personatge en qüestió i les dades personals del concursant: nom i cognoms, adreça i telèfon de contacte. Entre tots els encertants sortejarem cada mes un CD del llibre virtual Gaia 2148. Cal que les respostes arribin per tot el dia 20 de cada mes, com a màxim. El guanyador serà anunciat al Butlletí del mes següent.

No va néixer a Catalunya i va morir a Madrid. Era el segon de vuit fills; son pare, de nom Jaime, treballava de ferroviari i sa mare, Anastàsia, era d'origen català pel cognom. La situació a Espanya era d'una gran frustració, perquè la resta de l'Imperi.

Fins als vuit anys va poder anar a l'escola; era força entremaliat, però afectuós amb els companys i de nobles sentiments. Amb catorze anys va començar la formació laboral com a mecànic i s'especialitzà en rentadores mecàniques de minerals i aviat arribà a ser-ne muntador.

Quan tenia 21 anys participà en una vaga general en plena I Guerra Mundial. En no haver-se incorporat a l'exèrcit, fou empresonat com a desertor, però va aconseguir escapar-se. Com tants altres espanyols, buscant nous horitzons, emigrà a Catalunya quan tenia 26 anys, on treballà del seu ofici; participà en la fundació dels anomenats

Els Solidaris.

Veient que les condicions no li eren gaire favorables a Espanya, decidí emigrar de nou. Aquest cop a Amèrica del Sud amb un company, on es ben passejaren; primer per Cuba on treballaren a la canya de sucre, i hi deixaren un fort record.

D'allí passaren a Mèxic, on trobaren alguns companys, tan belluguets com ells. I tots junts continuaren llur pelegrinatge per Uruguai, Xile, Perú i Argentina, mirant de recollir prou caleçons per ajudar a l'alliberament de 126 companys seus. Pel seu tarannà va veure que tornar a Europa era un mitjà apropiat per poder entrar a Espanya més fàcilment; i, al cap d'un temps de passar per Bèlgica i França, decidí tornar-hi, quan ja tenia 35 anys.

En tots aquests anys les seves idees varen anar madurant, cada cop més convençut que el món havia de canviar per assolir una major justícia social. Les conseqüències li foren adverses i fou

deportat a una excolònia espanyola. Al cap d'un temps li fou commutada la pena i va poder anar a viure a Les Canàries, però no a la península.

Quan ja tenia quaranta anys i a causa de les circumstàncies que s'havien presentat a Espanya, va participar activament en la defensa de la capital de Catalunya. Un cop assolit aquest èxit, decidí anar a participar a la defensa de Madrid. Ell tenia molt clar que la prioritat era guanyar la guerra. Allí una bala traïdora acabà amb la seva llarga carrera de lluitador en favor dels qui sempre, al llarg de la història humana, han estat sotmesos als poderosos.

Fou embalsamat i traslladat a Barcelona on hi hagué una gran manifestació de dol a la Plaça de Catalunya (el seu cos estava exposat en un local on ara hi ha *El Corte Inglés*), abans d'enterrar-lo. El famós poeta rus Ilya Erenburg en féu una de les darreres fotografies, esdevinguda una mena d'icona. Un *Romancero* popular recull moltes de les cançons fetes en son honor. I ara fa deu anys Albert Boadella en féu una pel·lícula.

Una de les seves frases més famoses fou *Portem un món nou en els nostres cors, i en aquests instants està creixent* (de moment aquest *Nou Món* encara no ha arribat!).

EN EL CONCURS DEL PASSAT MES DE NOVEMBRE, EL PREMI VA QUEDAR DESERT.

EL PERSONATGE ERA JOAN SALES, AUTOR D'INCERTA GLÒRIA.

h o b e r t a

Ve de la pàg 19

plural i diversa on la tolerància i el respecte són condicions bàsiques per a la convivència". Què ens vol dir? Que per demanar una consulta sobre la independència s'és intolerant? Que malmeten la convivència els qui ho promouen? Un altre punt que seria bo que ens aclarís seria qui o quins han de ser els qui han de

crear les "condicions necessàries". No han de ser els poders públics, i no estan **tots** en mans del PSOE, al Masnou, a la Generalitat i al govern de l'Estat?

Veritablement, Sra. Neira, molt de soroll per a no res és el que estan fent.

Salutacions

Jordi Godàs

FE D'ERRADES

Senyor President,
En la revista de novembre es va publicar la meua carta al director "NO VULL MÉS ARBRES", on feia referència a l'estat actual dels arbres que varen ser plantats en el Passeig Marítim durant l'últim mandat del Sr. Azuara.

Una errada a la transcripció de les xifres fa de difícil

comprensió la gravetat dels fets denunciats.

La dades reals són:

Arbres vius	23
Arbres malalts/trencats	6
Arbres morts	48
Arbres "desapareguts"	62
TOTAL PLANTACIÓ:	139

Aquesta és la trista realitat del Passeig Marítim.

Agraït per la seva publicació.

Albert Bellido

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

STOCKS by YUPPI

**Primeres
marques
amb des-
comptes
de fins al
70%**

Flos i Calcat, 41
93 540 94 45
outlet@yuppi1974.com

Venda, lloguer
i reparació
de maquinà-
ria per a la
construcció
i el bricolatge

MOTORCAS

Ja no som a Flos i Calcat.
Ara estem al polígon **La Bòbila**.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

Serralleria
Josep Tallada Vila

*Manyans des de
1945*

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

FINQUES

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

PIZZA LAND-PARK

Servei de pizzes i
entrepans al local i
a domicili

FESTES INFANTILS
Roger de Flor, 38
93 540 22 33
www.pizzalandpark.com

EL SECTOR COMERCIAL DE LA PLAÇA

Bon Nadal

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCESC
ROGER DE FLOR, ROMÀ FABRA, CRIS
JOAN LLAMPALLES, PTOR. DOMÈNI
TORRENT VALLMORA

s.i.m.
INFORMÀTICA

Servei tècnic a taller i domicili
Recuperació de dades

PLAN AVANZA
36 mesos
sense interessos

Roman Fabra, 17
TEL. 93 555 14 51

MODA ÍNTIMA

HOME **Pina** DONA

LLENCERIA - COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

Riss

ROBA DE CASA
CORTINES A MIDA
REGALS PER A LA LLAR
BRODATS PERSONALITZATS

FRANCESC MACIÀ, 2
93 540 25 94

SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS

MASNOU, SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

XIC

La teva masconta és diu xic?

**ESTILISTES CANINS
I FELINS**

TOT PER A LES SEVES
MASCOTES
Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou
93 540 37 93
www.xicmasnou.com

Jufran'S
peruqueres

PERRUQUERIA
HOME DONA

Tints i Permanents de Pestanyes
Maquillatge
Rastes
Extensions

Hores convingudes
C/ Itàlia, 19
93 555 20 22

VENTURA

ADVOCAT

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

**MARBRES
MARESME**
Francesc Rodó i Bernadó

**MARBRES
GRANITS
SILISTONE
MARMOL COMPAC**

ITÀLIA, 28
93 209 39 98
marbresmaresme@terra.es

Bugaderia Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

marenyveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81 (urg.24h)
Horari: de dill. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia ANTEM

Horari:
de dill. a div. de 10 a 13
i de 16 a 20 del vespre
diss. de 9 a 13
dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

NOVA US DESITJA

09

C MACIÀ, ITÀLIA,
STÓFOL COLOM,
ECH FERRER I

Productes ecològics.
Fruïtes i verdures de
temporada

Navarra, 21· 93 555 31 66
el Masnou
botiga@totbio.com
www.totbio.com
Servei a domicili.

CARRAU

Banc de proves Competició

Amb seguretat
Navarra, 11
Taller: 93 540 18 91
Servei oficial:
aprilia, HONDA,
YAMAHA

ORTOPÈDIA msn

CENTRE PODOLÒGIC
Centre dispensador de **CatSalut**
Atenció integral Servei Català de la Salut

- Ajudes tècniques
- Lloguer de material ortopèdic
- Supressió de barreres
- Unitat de peu diabètic

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 55510 53 - 639 81 46 17
www.ortopodomsn.com

BRICOLATGE EL MASNOU

- Taulers
- Aglomerats
- Fusta

TALLEM A MIDA

NAVARRA, 11
93 555 42 66

FEM PANXING

ELECTRODOMÈSTICS
AIRE CONDICIONAT
CÒNSOLES
JOCES PS2 PS3 PSP WII
NINTENDO

NAVARRA, 22-L10
93 555 99 53
fempanxing@telefonica.net

Estil Color
Perruqueria

Navarra, 43
93 555 50 02

TELECOMUNICACIONS
BASSAS S.L.

Instal·lacions d'antenes
TV, FM i satèl·lit
Circuits tancats de
televisió
Porters electrònics i vídeo
porters
Electrònica integral de so
Control d'accessos

Cristòfol Colom, 13-B
93 555 71 68
el Masnou
bassastelecom@grupouni2.com

Manel Padura
www.manelpadura.com

ITÀLIA, 1
93 540 47 44

MOTOCICLETES

el
taller

Reparació
Venda
Lloguer

ITÀLIA, 24
93 540 62 66

SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llampallas, 25
93 555 95 62

Ametllers, 12
93 555 83 91

GCC. serveis

neteges i brillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

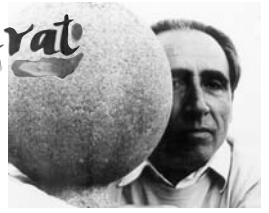
93
55512 21

gcc@gccserveis.com

Petit Diccionari il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)

Músic, pintor i ceramista.

Motxo - Mutisme - Nas

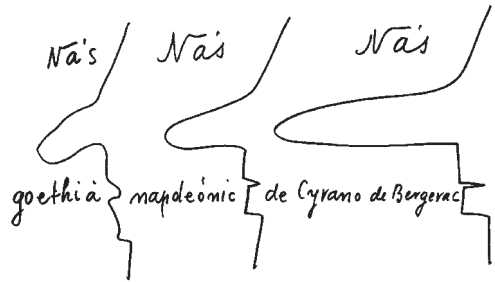
Motxo - Taciturn, moix.

Penes i treballs a part, no estiguem taciturns, la vida és bella.

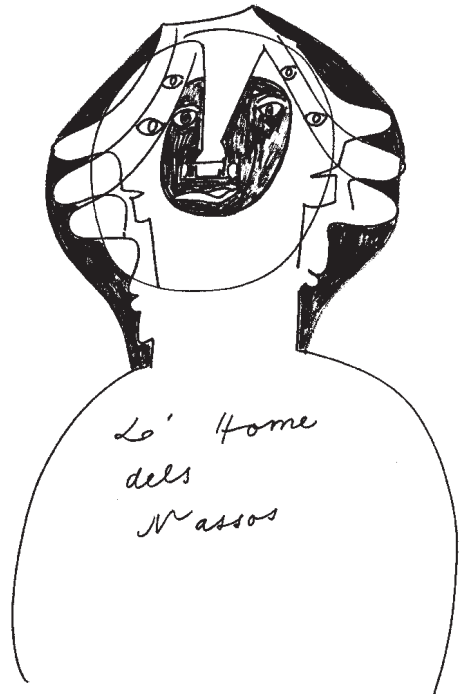
Nas - Part prominent de la cara entre el front i la boca de forma piramidal de base inferior en la qual hi ha dos forats, amb què les fosses nasals comuniquen amb l'exterior. Està formada per ossos, cartílags, músculs i pell coberta interiorment per una porció de pituitària.

Certament el nas és una part important de la personalitat humana. Així com "tants caps tants barrets", diguem que "tants nassos tants caràcters".

Mutisme - Fet de restar callat, sense dir mot.

Ben sovint el callar està aliat amb la veritat i el parlar amb la mentida, salvant excepcions.

2009.

ANY AMADES 1890-1959

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Aquest que acabem ha estat l'ANY AMADES, l'any en què s'escau el cinquantenari de la seva mort.

JOAN AMADES i GELATS (Barcelona 1890-1959) fou el folklorista més prolífic de les terres de parla catalana, que va fer una recerca tan exhaustiva de les nostres arrels populars i que, per sort, va poder deixar escrita, que mercès a ell es pot dir allò que "vam poder salvar els mobles".

La seva obra fou ingent, vastíssima, impressionant, amb gran quantitat de títols, entre els quals cal destacar com el principal el *COSTUMARI CATALÀ* (1950-56), tot i que també cal assenyalat *Les cent millors cançons populars* (1949), *Les diades populars a Catalunya* (1932-49), *Les cent millors rondalles populars* (1953), *Refranyer català comentat* (1951), *Folklore de Catalunya*, del qual han aparegut fins ara dues parts: *Rondallística i Cançonera* (1950-51), i a més un etcètera llarguíssim, tant que dins la col·lecció *L'Agulla* hi ha setze títols, i dins de *Tradicions Populars* n'hi ha quaranta-dos més.

De ben jove, Joan Amades va recon-

El seu ex-libris.

vertir el negoci familiar, una draperia, en llibreria de vell; i, de la lectura, en féu un hàbit que no abandonaria mai. Des del 1915 fins a la seva mort el 1959, no va parar mai en la recerca i estudi de tot el que fos folklore català. Amb la guerra civil i el posterior exili de tants i tants patriotes, Joan Amades, a qui diverses personalitats s'havien ofert per preparar-li el seu, es va negar a deixar la pàtria, sobretot per no abandonar tota la tasca de recerca que havia fet i que pràcticament era impossible d'emportar-se. Per tant, va decidir quedar-se. Fou acusat de catalanista i es conformà a treballar de franc durant mig any al Museu d'Arqueologia.

El 1940 va ser nomenat conservador del Museu d'Indústries i Arts Populars del Poble Espanyol de Montjuïc, així com responsable de la *Secció de*

Gravats Populars, de l'Arxiu Històric Municipal de Barcelona.

La Unesco li féu l'encàrrec de recollir el corpus bibliogràfic del folklore català, especialment de rondallística. Curiosament, fou en la postguerra quan va rebre tots els reconeixements internacionals.

L'any 1945 va poder tornar a publicar els seus treballs, que ja no deixaria fins a la mort.

Aquesta li arribà en una data, com no podia ser d'altra manera en una persona que havia dedicat la vida al costumari català; aquesta data fou el dia 17 de gener del 1959, diada de Sant Antoni Abat, una de les diades més riques del nostre calendari de tradicions.

Les persones properes a ell, com ara els seus col·laboradors, Pere Busquets i Consol Mallofré, aquesta, a més, era la seva cunyada, reberen mostres de condol d'infinat de persones i institucions d'aquí i d'arreu del món dedicades a l'etnografia, el folklore, l'antropologia, etc., ja que la seva tasca havia traspasat fronteres i n'era un referent a nivell mundial.

La punta de la llengua (8)

Per Esteve Pujol i Pons

Sovint cal prohibir. En català ho expressem dient o escrivint un NO davant la forma de verb en present de subjuntiu, no pas en infinitiu o en imperatiu com fan d'altres llengües.

Per tant, cal dir i escriure:

NO PASSEU (no pas NO PASSAR)

NO APARQUEU (no pas NO APARCAR)

NO EMBRUTEU LES PARETS (no pas NO EMBRUTAR LES PARETS)

NO TREPITGEU LA GESPA (no pas NO TREPITJAR LA GESPA)

NO LLENCEU PAPERS A TERRA (no pas NO LLENÇAR PAPERS A TERRA)

NO TOQUEU ELS OBJECTES (no pas NO TÒCAR ELS OBJECTES)

NO TANQUEU LA PORTA (no pas NO TANCAR LA PORTA)

NO DEIXEU LA FINESTRA OBERTA (no pas NO DEIXAR LA FINESTRA OBERTA)

... ..

CONCERT DE NADAL 09

CORAL XABEC DE GENT DEL MASNOU I ORQUESTRA

Dissabte 19 de desembre de 2009, a les 10 del vespre,
a la parròquia de Sant Pere del Masnou.

Direcció: **Montserrat Llagostera**

PRIMERA PART:

VELO QUE BONITO. Villancico del Chocó (Colòmbia), d'A. Escobar
ORQUESTRA

LA PASTORA CATERINA. Nadala tradicional catalana, harmon. A. Pérez
Moya

ORQUESTRA

CAP A BETLEM. Nadala tradicional catalana, harmon. M. Oltra
ORQUESTRA

MARXA DELS REIS. Nadala popular provençal, harmon. F. Perret

AVE VERUM, de W.A. Mozart

KYRIE I GLÒRIA. Missa de la Coronació, de W.A. Mozart

SEGONA PART:

MESSIES DE HÄNDEL (selecció):

AND THE GLORY OF DE LORD Chorus n. 4

FOR UNTO US A CHILD IS BORN Chorus n. 11

ALL WE LIKE SHEEP HAVE GONE ASTRAY Chorus n. 23

THEIR SOUND IS GONE OUT INTO ALL LANDS Chorus n. 35

HALLELUJA Chorus n. 39

Hi col·laboren: Ajuntament del Masnou i la Parròquia de Sant Pere
Concert a benefici de la Marató de TV3

AGRUPACIÓ SARDANISTA EL MASNOU

L'Agrupació Sardanista del Masnou celebra el seu aniversari el dia 1 de novembre; aquest any ja n'hem complert 37; per commemorar-ho, com sempre, aquest any 2009 també vam programar una ballada de sardanes, que es va fer el mateix dia 1 de novembre, a les 12 del migdia, a la plaça d'Ocata de la nostra localitat.

Com sigui que ja fa unes quantes audicions que vam encetar el tema de demanar amb antelació a les cobles contractades que, si tenen en el seu repertori alguna sardana relacionada amb el Masnou, la interpretin quan vinguin a actuar a la nostra població per tal de poder-les recordar de tant en tant, la cobla *Ciutat de Terrassa*, que va ser la triada per a l'ocasió, disposava de la sardana "Cel i Flama", obra del mestre Tomàs Gil i Membrado, que l'any 2000 va tenir la gentilesa de dedicar-la a Pilar Casasús, monja de La Sagrada Família i gran sardanista, la qual va ser present en aquesta ballada. Ella mateixa, en el seu moment, va posar-hi lletra i, en un descans de la cobla, ens la va llegir allà a la plaça. Per a tots els assistents va ser un privilegi, que vam intentar compensar amb un fort aplaudiment.

COMUNIQUEM als socis de la nostra Agrupació i a tota la població en general que aquest any s'ha suspès el Concert de Sant Esteve; en el seu lloc s'ha programat una ballada de sardanes a la Plaça d'Ocata el dia 6 de desembre a les 12 del migdia amb la *Cobla Jovenívola* de Sabadell.

CURSET GRATUÏT per aprendre a ballar sardanes: cada dimecres a les 8 del vespre al local de la Plaça d'Ocata n. 8; per a més informació o 93 555 82 64.

DESITGEM A TOTHOM QUE PASSEU UNES BONES FESTES DE NADAL I ANY NOU.

Al Masnou Decidim!

DIUMENGE 13 DESEMBRE 2009

Consulta sobre la Independència

Vota!

**Locals on pots
votar de 9 a 8 de la
tarda**

1 Gent del Masnou,
Dr. Agell, 9

2 Club Esportiu Masnou
c/. Rosa Sentat, 2

3 Local c/. Puerto Rico 35

4 Escola Bergantí
Fra Juníper Serra, 46

5 Petit Vailet
c/. Ventura Gassol, 29.

6 Glorieta pl. Ramon i Cajal

VA SER COLÓN EL PRIMER A DESCOBRIR AMÈRICA?

Per Josep Condeminas

Possiblement, tothom a qui es pregunta qui va descobrir Amèrica dirà que Cristòfol Colón, naturalment; però també estarem d'acord que la vida de l'il·lustre descobridor és plena d'interrogants, començant pel seu origen, del qual ja vaig enumerar possibles indicis de catalanitat en el butlletí número 244 de l'agost del 2007, confusió que, en part, va propiciar el propi fill de Colón, Hernando, amb el propòsit d'amagar els orígens humils del seu pare. Personalment, crec que la trajectòria vital de Colón va ser més aviat desgraciada i plena d'incògnites, començant pel lloc exacte del desembarcament. Tot i que oficialment s'assegura que va ser una illa de les Bahames de nom indígena "Guanahani", San Salvador en versió castellana o Watling Island en l'actualitat, no hi ha proves irrefutables que sigui així, incertesa derivada del fet que l'arxipèlag té unes trenta illes i més de sis-cents illots. Ara bé, el que realment molta gent s'ha preguntat és si realment Colón va ser el primer a arribar a terres americanes. La resposta és que no. Se sap que en el segle x uns escandinaus (vikings) van arribar a les costes canadenques. També van arribar al continent uns monjos irlandesos després d'una accidentada travessia i molt possiblement d'altres, però l'empremta de tots ells esdevingué totalment esborradis-

sa en el temps, amb la qual cosa Colón s'emportà el mèrit d'haver complert les tres premisses essencials de tot veritable descobridor: descobrir, conquerir i colonitzar; tot i que el que Colón buscava era or.

Fins aquí sembla que la cosa queda ben clara, si no fos que... de vegades, per no dir la majoria, la història oficial s'escriu condicionada per interessos d'estat. Resulta xocant que una historiadora de prestigi com Lluïsa Isabel Álvarez de Toledo, duquessa de Medina Sidonia, aporti en el seu llibre "África versus América" dades veritablement revolucionàries sobre el descobriment. En ell assegura que molts dels viatges "allén mar" des de l'època del fenici i que creien d'Àfrica, en realitat eren d'Amèrica. Des de 1430 hi havia un plet entre Espanya i Portugal per la possessió d'una mina d'or en aquelles terres. El 1478, la reina Isabel la Catòlica va promoure una expedició de trenta-cinc caravel·les, que van sortir de Sanlúcar de Barrameda per prendre possessió d'aquelles terres, la mina d'or i... recollir "manegueta", bitxo, una planta herbàcia d'origen americà! Aquesta expedició va ser avortada per Portugal, que va obligar a firmar la pau d'Alcaçobas, on Castella va perdre tot dret sobre la mina. Aleshores, rabiosa, la reina Isabel va promoure descobrir noves terres i el trenta d'abril de 1492

ordenà que els veïns de Palos es possessin a les ordres de Cristòfol Colón i advertí explícitament que, per evitar conflictes amb Portugal, no s'acostessin a la mina. Tot i la certesa que hi havia testimonis escrits d'aquests viatges precolombins, la duquessa afirma que van ser destruïts per l'Emperador Carles V per tal d'actualitzar totes les topografies; però va quedar un mapa del cartògraf Juan de la Cosa de l'any 1500 en què es veuen els perfils del Golf de Mèxic i la Florida, "oficialment" no descoberts fins al 1513 i 1519 respectivament.

La veritat és que aquesta resposta em mereix bastant de recel; però, així i tot, jo li concedeixo un cert marge de credibilitat a la duquessa, no en va era una reconeguda historiadora, a més de tenir un dels més importants arxius històrics privats d'Europa, amb lligalls que es remunten a l'any 1128. Dues últimes "perles" de la duquessa. Primera: afirmava documentalment que el seu avantpassat directe Gusmán El Bueno, el que va donar el punyal als moros perquè matessin el seu fill abans que rendir la plaça de Tarifa, era un musulmà convertit al cristianisme. Segona: s'ha descobert a la Patagònia un cementiri templar, de la qual cosa es dedueix que els cavallers d'aquest orde van arribar a Amèrica "dos segles abans que Colón". Embolica que fa fort!

Exposicions

Fins el 18/12

"ABSTRACCIONS PICTÒRIQUES", de Joan Muray

Del 19/12 al 15/1/2010

"UN PAS PER LA VIDA", diorames de J. Condal.

Col·leccionisme

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA, PUNTS DE LLIBRE, SEGELLS, MONEDES, POSAGOTS, GOIGS, ETC.

(Cada segon dimecres de mes, de 6 a 8 del vespre, al local social de Gent del Masnou.)

Dimecres 13 de gener de 2010

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG.

Diumenge 10 de gener de 2010, de 10 a 14 h. Al local social

Presentació llibre

Pirata i negrer

Dia 12 de desembre a les 7 de la tarda al local social.

Presentació del llibre **Pirata i negrer**, de Joan Muray.

Biografia del capità masnoví Joan Maristany i Galceran.

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

*Tinc quelcom de moreria,
però sóc cristiana;
abans feia feina en pagesia,
avui em fan servir en política,
però m'estima i venera
tota gent catalana.*

Resposta: **IS ISIC**

Qui és més lladre? Ve de la pàg 26

nia. Segur que la curiositat dels nombrosos experts que estan jubilats o a l'atur vigilarien millor que les auditories milionàries que han estat badant i que, fent-se el distret, s'han deixat fer la golejada de tant dispendi i tanta malversació.

Al principi em plantejava el dilema: Qui és més lladre, el qui roba per cobrar més o el qui paga més per robar més? Però, d'això, ja me'n faré un article sencer un altre dia.

A T
àngel tena
JOIERS

Bon Nadal

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

BONES FESTES

Per a encàrrecs:

Botiga, c/ Santa Rosa, 27 T. 93 540 16 80 Mercat Municipal T. 93 540 41 97 El Masnou

També en pot comprar al
nostre web: **TOTFRESC.NET**
i l'hi portarem a casa.

